

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลของหลักธุดังค์ต้วรต่อคุณภาพชีวิตคฤหส์ : กรณีสึกษาบุคลากรของ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. สึกษาระดับคุณภาพชีวิตของการ ประยุกต์หลักธุดังค์ต้วรของบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด ๒. เพื่อสึกษาความ แตกต่างในระดับคุณภาพชีวิตและการประยุกต์ใช้หลักธุดังค์ต้วรของคฤหส์ จักแนกตามข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง ๓. เพื่อสึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณภาพชีวิตและการประยุกต์ใช้หลักธุดังค์ ต้วรกับการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ ตามลำดับต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของ กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหา ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

๔.๕ ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึกระดับคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จักัด

ตารางที่ ๔.๑ แสดง จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย)

จักัด จักแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาใน การทำงาน ฝ่ายดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือน

เพศ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ชาย	๗๐	๒๓.๓
หญิง	๒๓๐	๗๖.๗
รวม	๓๐๐	๑๐๐

อายุ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
๒๐ ปี หรือน้อยกว่า	๕๓	๑๗.๗
๒๑ – ๓๐ ปี	๑๕๗	๕๒.๓
๓๑ – ๔๐ ปี	๘๑	๒๗.๐
๔๑ – ๕๐ ปี	๙	๓.๐
รวม	๓๐๐	๑๐๐
สถานภาพสมรส		
โสด	๑๗๓	๕๗.๗
สมรส	๑๑๐	๓๖.๗
หม้าย	๘	๒.๗
หย่าร้าง	๙	๓.๐
รวม	๓๐๐	๑๐๐
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	๒๓๖	๗๘.๗
ปริญญาตรี	๕๕	๑๘.๓
ปริญญาโท	๔	๑.๓
ปริญญาเอก	๕	๑.๗
รวม	๓๐๐	๑๐๐
ตำแหน่งงาน	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ผู้จัดการแผนก	๖	๒.๐
เจ้าหน้าที่อาวุโส	๑๓	๔.๓
หัวหน้างาน	๒๒	๗.๓
พนักงานปฏิบัติการ	๒๕๙	๘๖.๓
รวม	๓๐๐	๑๐๐
ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
๑๐ ปีหรือน้อยกว่า	๘๙	๒๙.๗
๑๑ – ๒๐ ปี	๑๔๐	๔๖.๗
๒๑ – ๓๐ ปี	๕๑	๑๗.๐
๓๐ ปีขึ้นไป	๒๐	๖.๗
รวม	๓๐๐	๑๐๐
ฝ่ายดำเนินงาน	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ	๒๓	๗.๗

ฝ่ายควบคุมผลิตภัณฑ์		
ฝ่ายจัดบรรจุผลิตภัณฑ์	๑๘๒	๖๐.๗
ฝ่ายจัดส่งผลิตภัณฑ์	๕๑	๑๗
รวม	๓๐๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๒๗๔	๙๑.๓
๑๕,๐๐๐ – ๒๕,๐๐๐ บาท	๙	๓.๐
๒๕,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๑	๓.๗
มากกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท	๖	๒.๐
รวม	๓๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๑ แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีอายุ ๒๐ – ๓๐ ปี จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๒ อายุ ๓๑ – ๔๐ ปี จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๖ อายุ ๔๑ – ๕๐ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒ อายุ ๕๑ – ๖๐ ปี จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕ ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน ๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓ ระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐

ปฏิบัติงานในสายงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน ปฏิบัติงานในระดับผู้จัดการแผนก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐ ปฏิบัติงานในระดับผู้จัดการแผนก จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓ ปฏิบัติงานในระดับหัวหน้างาน จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓ ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการ จำนวน ๒๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓

ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระยะเวลาในการทำงาน ๑๐ ปีหรือน้อยกว่า จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓ ระยะเวลาในการทำงาน ๑๑ – ๒๐ ปี จำนวน ๑๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖ ระยะเวลาในการทำงาน ๒๑ – ๓๐ ปี จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖ ระยะเวลาในการทำงาน ๓๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓

หน่วยงานที่สังกัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน สังกัดฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๖ สังกัดฝ่ายควบคุมผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๖ สังกัดฝ่ายจัดบรรจุผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖๖ สังกัดฝ่ายจัดส่งผลิตภัณฑ์ จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๙๙

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากรบริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๑๕,๐๐๐ บาทหรือน้อยกว่า จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๓ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ – ๒๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๒๕,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๖ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๓

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๔.๒ แสดงระดับคุณภาพชีวิตด้านกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อคำถามคุณภาพชีวิตด้านกายภาพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑.	ท่านมักนอนไม่หลับหรือหลับยาก	๒.๗๑	๑.๑๙	ปานกลาง	๕
๒.	ท่านปวดหรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณท้าย ทอย หลัง หรือไหล่	๒.๖๒	๑.๐๔	ปานกลาง	๖
๓.	ท่านรู้สึกว่าคุณภาพสุขภาพ	๓.๐๔	๑.๐๙	ปานกลาง	๒
๔.	ท่านรู้สึกว่ามีชีวิตชีวา	๓.๓๗	๐.๙๓	ปานกลาง	๑
๕.	ความสุขทางเพศลดลง	๓.๐๑	๑.๐๗	ปานกลาง	๓

๖.	ท่านรู้สึกมีพลังและมีความสุขบ่อยๆ	๒.๙๒	๐.๖๔	ปานกลาง	๔
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๒.๙๔	๐.๖๔	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีคุณภาพชีวิตด้านกายภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๔ และจากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๖๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับคุณภาพชีวิตด้านกายภาพ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ท่านรู้สึกว่ามีชีวิตชีวา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๗

ลำดับที่ ๒ ท่านรู้สึกว่าตนเองมีปัญหาสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๔

ลำดับที่ ๓ ท่านมีความสุขทางเพศลดลง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๑

ลำดับที่ ๔ ท่านรู้สึกมีพลังและมีความสุขบ่อยๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๗

ลำดับที่ ๕ ท่านมักนอนไม่หลับหรือหลับยาก อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๑

ลำดับที่ ๖ ท่านปวดหรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณท้ายทอย หลัง หรือไหล่ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๒

ตารางที่ ๔.๓ แสดงระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อคำถามคุณภาพชีวิตด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๗.	ถ้าท่านจะดูแลให้เพื่อนๆทำงาน ท่านต้องเป็นคนวางแผน และตรวจสอบงานให้	๓.๓๔	๐.๙๘	ปานกลาง	๖
๘.	การพบปะกับบุคคลอื่น ทำให้ท่านมีความสุขมาก	๓.๕๘	๐.๘๖	มาก	๓
๙.	ท่านจะเป็นคนแรกที่ยื่นชมกับความสำเร็จของเพื่อนแม้จะเป็นเรื่องเพียงเล็กน้อย	๓.๖๔	๐.๘๐	มาก	๒
๑๐.	เวลาคุยกับเพื่อนๆ ท่านเปิดโอกาสให้เพื่อน	๓.๘๘	๐.๗๓	มาก	๑

	พูดคุยเสมอ				
๑๑.	เพื่อนๆ มักทำให้ท่านล้าคาญใจอยู่เสมอ	๓.๓๗	๑.๐๙	ปานกลาง	๕
๑๒.	ท่านยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำแตกต่างจากท่าน	๓.๕๔	๐.๘๒	มาก	๔
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๕๕	๐.๔๗	มาก	

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีคุณภาพชีวิตด้านสังคม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕ โดยที่ระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๔๗ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ เวลาคุยกับเพื่อนๆ ท่านเปิดโอกาสให้เพื่อนพูดคุยเสมอ ๓.๘๘

ลำดับที่ ๒ ท่านจะเป็นคนแรกที่ชื่นชมกับความสำเร็จของเพื่อนแม้จะเป็นเรื่องเพียงเล็กน้อย ๓.๖๔

ลำดับที่ ๓ การพบปะกับบุคคลอื่น ทำให้ท่านมีความสุขมาก ๓.๕๘

ลำดับที่ ๔ เพื่อนๆ มักทำให้ท่านล้าคาญใจอยู่เสมอ ๓.๕๔

ลำดับที่ ๕ ท่านยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำแตกต่างจากท่าน ๓.๓๗

ลำดับที่ ๖ ถ้าท่านจะดูแลให้เพื่อนๆ ทำงาน ท่านต้องเป็นคนวางแผน และตรวจสอบงานให้ ๓.๓๔

ตารางที่ ๔.๔ แสดงระดับคุณภาพชีวิต ด้านจิตใจ (อารมณ์) ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อความคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ(อารมณ์)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑๓.	ท่านพอใจกับสิ่งที่ท่านมีอยู่	๓.๘๖	๐.๘๓	มาก	๑
๑๔.	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ท่านรู้สึกหมดกำลังใจ	๒.๖๐	๑.๐๔	ปานกลาง	๖
๑๕.	ท่านรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ	๒.๙๑	๐.๖๗	ปานกลาง	๓
๑๖.	ท่านมักจะคิดว่าชีวิตทุกวันนี้ลำบากเกินไป ไม่มีจุดหมาย	๓.๐๗	๐.๖๓	ปานกลาง	๒
๑๗.	ท่านมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กน้อยที่เกิดขึ้นเสมอ	๒.๘๘	๐.๖๗	ปานกลาง	๔

๑๘.	ท่านไม่รู้ว่าอะไร ทำให้ท่านรู้สึกเบื่อหน่าย	๒.๘๔	๐.๗๐	ปานกลาง	๕
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๐๒	๐.๒๘	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ(อารมณ์) อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๒ โดยที่ระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ(อารมณ์) ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนักจากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๒๘ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคมตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ท่านพอใจกับสิ่งที่ท่านมีอยู่ ๓.๘๖

ลำดับที่ ๒ ท่านมักจะคิดว่าชีวิตทุกวันนี้่าเบื่อหน่าย ไม่มีจุดหมาย ๓.๐๗

ลำดับที่ ๓ ท่านรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ ๒.๙๑

ลำดับที่ ๔ ท่านมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กน้อยที่เกิดขึ้นเสมอ ๒.๘๘

ลำดับที่ ๕ ท่านไม่รู้ว่าอะไร ทำให้ท่านรู้สึกเบื่อหน่าย ๒.๘๔

ลำดับที่ ๖ เมื่อทำอะไรไม่สำเร็จ ท่านรู้สึกหมดกำลังใจ ๒.๖๐

ตารางที่ ๔.๕ แสดงระดับคุณภาพชีวิต ด้านรู้จัก ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อคำถามคุณภาพชีวิตด้านรู้จัก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑๙.	แม้เป็นงานยาก ท่านมั่นใจว่าสามารถทำได้	๓.๐๓	๐.๕๙	ปานกลาง	๒
๒๐.	ท่านพยายามหาเหตุของปัญหาที่แท้จริง โดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ	๓.๐๔	๐.๖๔	ปานกลาง	๑
๒๑.	เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ท่านตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	๓.๐๐	๐.๖๖	ปานกลาง	๔
๒๒.	ท่านทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด	๒.๙๙	๐.๕๘	ปานกลาง	๕
๒๓.	บ่อยครั้งที่ท่านไม่รู้ว่าอะไร ทำให้ท่านไม่มีความสุข	๓.๐๑	๐.๕๖	ปานกลาง	๓
๒๔.	ถ้าจะรับผิดชอบงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านจะดูว่างานนั้นท้าทายมากน้อยเพียงใด	๒.๙๖	๐.๔๑	ปานกลาง	๖
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๐๐	๐.๒๓	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีคุณภาพชีวิตด้านรูคิด อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๐ โดยที่ระดับคุณภาพชีวิตด้านรูคิด ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๒๓ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม ตามลำดับดังต่อไปนี้ลำดับที่ ๑ ท่านพยายามหาเหตุของปัญหาที่แท้จริง โดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ ๓.๐๔

ลำดับที่ ๒ แม้เป็นงานยาก ท่านมั่นใจว่าสามารถทำได้ ๓.๐๓

ลำดับที่ ๓ บ่อยครั้งที่ท่านไม่รู้ว่าจะไร ทำให้ท่านไม่มีความสุข ๓.๐๑

ลำดับที่ ๔ เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ท่านตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอะไร ก่อนหลัง ๓.๐๐

ลำดับที่ ๕ ท่านทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในบทบาทใด ๒.๙๙

ลำดับที่ ๖ ถ้าจะรับผิดชอบงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านจะดูว่างานนั้นท้าทายมากน้อย เพียงใด ๒.๙๖

ตารางที่ ๔.๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด โดยรวมในแต่ละด้าน

ด้านที่	คุณภาพชีวิต	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑.	ด้านกายภาพ	๒.๙๔	๐.๖๔	ปานกลาง	๔
๒.	ด้านสังคม	๓.๕๕	๐.๔๗	มาก	๑
๓.	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๒	๐.๒๘	ปานกลาง	๒
๔	ด้านรูคิด	๓.๐๐	๐.๒๓	ปานกลาง	๓
รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน		๓.๑๓	๐.๒๓	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากรบริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีคุณภาพชีวิตด้านสังคม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕ โดยที่ระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๒๓ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ด้านกายภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕

ลำดับที่ ๒ ด้านจิตใจ(อารมณ์) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๒

ลำดับที่ ๓ ด้านรู้คิด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๐

ลำดับที่ ๔ ด้านกายภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๔

๔.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตารางที่ ๔.๗ แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อคำถามแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑.	ท่านคิดว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก้ปัญหาโลกปัจจุบันได้	๓.๙๙	๐.๙๙	มาก	๑
๒.	หากลดความฟุ่มเฟือย โลกจะไม่เกิดวิกฤตด้านอาหาร	๓.๙๒	๐.๘๘	มาก	๒
๓.	ปัญหาเศรษฐกิจเกิดจากการบริโภคเกินพอดี	๓.๗๐	๑.๐๖	มาก	๔
๔.	หากินไม่พอใช้เพราะรักสนุกติดสบายเกินไป	๓.๕๖	๑.๑๕	มาก	๕
๕.	หากไม่รู้จักบังคับจิตใจตน รายได้เท่าไรก็ไม่พอ	๓.๘๙	๑.๑๖	มาก	๓
รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน		๓.๘๑	๐.๗๕	มาก	

จากตารางที่ ๔-๗ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๑ โดยที่ระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๗๕ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับ คุณภาพชีวิตด้านการแก้ปัญหารทางด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ท่านคิดว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก้ปัญหาโลกปัจจุบัน ๓.๙๙

ลำดับที่ ๒ หากลดความฟุ่มเฟือย โลกจะไม่เกิดวิกฤตด้านอาหาร ๓.๙๒

ลำดับที่ ๓ หากไม่รู้จักบังคับจิตใจตน รายได้เท่าไรก็ไม่พอ ๓.๘๙

ลำดับที่ ๔ ปัญหาเศรษฐกิจเกิดจากการบริโภคเกินพอดี ๓.๗๐

ลำดับที่ ๕ หากินไม่พอใช้เพราะรักสนุกติดสบายเกินไป ๓.๕๖

ตารางที่ ๔.๘ แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสังคม ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อความแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๖.	ครอบครัวมีปัญหาเพราะสมาชิกติดอบายมุข	๓.๐๘	๑.๕๒	ปานกลาง	๕
๗.	ลูกหลานไม่มีเวลาดูแลบุพการี เพราะมุ่งหาเงิน	๓.๕๔	๑.๑๖	มาก	๒
๘.	ลูกๆ ช่วยเหลือพ่อแม่ไม่ได้เพราะใช้จ่ายเกินตัว	๓.๓๗	๑.๒๘	ปานกลาง	๔
๙.	ประเพณีอันดีงามสูญสิ้นไปเพราะหลงไหล วัฒนธรรมตะวันตก	๓.๗๖	๐.๙๘	มาก	๑
๑๐.	หากเห็นคุณค่าความเป็นคนจริงๆ สภาพ ภายนอกเป็นเช่นไร ก็ทำลายความสัมพันธ์ทาง สังคมไม่ได้	๓.๕๐	๑.๑๐	มาก	๓
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๔๕	๐.๙๑	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๕ โดยที่ระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสังคม ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๙๑ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสังคม ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ประเพณีอันดีงามสูญสิ้นไปเพราะหลงไหลวัฒนธรรมตะวันตก ๓.๗๖

ลำดับที่ ๒ ลูกหลานไม่มีเวลาดูแลบุพการี เพราะมุ่งหาเงิน ๓.๕๔

ลำดับที่ ๓ หากเห็นคุณค่าความเป็นคนจริงๆ สภาพภายนอกเป็นเช่นไร ก็ทำลายความสัมพันธ์ทางสังคมไม่ได้ ๓.๕๐

ลำดับที่ ๔ ลูกๆ ช่วยเหลือพ่อแม่ไม่ได้เพราะใช้จ่ายเกินตัว ๓.๓๗

ลำดับที่ ๕ ครอบครัวมีปัญหาเพราะสมาชิกติดอบายมุข ๓.๐๘

ตารางที่ ๔.๙ แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อความแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑๑.	วิกฤตมลพิษโลกเกิดเพราะความโลภของมนุษย์	๔.๐๖	๐.๙๕	มาก	๔

๑๒.	หากคนมีความสันโดษจะเอื้อต่อการห่วงแหนสภาพแวดล้อม	๓.๖๓	๐.๘๗	มาก	๕
๑๓.	การเห็นคุณค่าสภาพธรรมชาติแวดล้อม จะส่งเสริมความอนุรักษ์ที่ยั่งยืน	๔.๑๖	๐.๘๖	มาก	๒
๑๔.	ภัยธรรมชาติส่วนหนึ่งเกิดจากน้ำมือมนุษย์	๔.๓๓	๐.๘๓	มาก	๑
๑๕.	ปัญหาโลกร้อนมีต้นเหตุมาจากวัตถุนิยม	๔.๐๗	๐.๘๔	มาก	๓
รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน		๔.๐๕	๐.๖๒	มาก	

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๕ โดยที่แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๖๒ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีแสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ภัยธรรมชาติส่วนหนึ่งเกิดจากน้ำมือมนุษย์ ๔.๓๓

ลำดับที่ ๒ การเห็นคุณค่าสภาพธรรมชาติแวดล้อมจะส่งเสริมความอนุรักษ์ที่ยั่งยืน ๔.๑๖

ลำดับที่ ๓ ปัญหาโลกร้อนมีต้นเหตุมาจากวัตถุนิยม ๔.๐๗

ลำดับที่ ๔ วิฤตมลพิษโลกเกิดเพราะความโลภของมนุษย์ ๔.๐๖

ลำดับที่ ๕ หากคนมีความสันโดษจะเอื้อต่อการห่วงแหนสภาพแวดล้อม ๓.๖๓

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อความถามแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านการเมืองการปกครอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑๖.	ปัญหาการเมืองการปกครองเกิดจากการแย่งชิงผลประโยชน์กัน	๔.๕๙	๐.๗๒	มากที่สุด	๑
๑๗.	ปัญหาการเมืองเกิดเพราะประชาชนยกย่องคนที่มีความมั่งคั่ง	๔.๐๙	๐.๘๗	มาก	๔
๑๘.	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “หากทำให้ชาติมั่งคั่งได้ทุจริตบ้างก็ไม่ใช่ไร”	๓.๐๙	๑.๔๖	ปานกลาง	๕
๑๙.	เพราะ “เงินล่อใจกว่าความดี” จึงมีปัญหาทาง	๔.๒๖	๐.๘๙	มาก	๓

๒๐.	ทางการเมือง				
	การเมืองการปกครองไม่พัฒนา เพราะคนส่วนใหญ่ไม่พัฒนาด้านจิตใจ	๔.๓๒	๐.๘๒	มาก	๒
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๔.๐๖	๐.๕๕	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๖ โดยที่ระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๕๕ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ปัญหาการเมืองการปกครองเกิดจากการแย่งชิงผลประโยชน์กัน ๔.๕๙

ลำดับที่ ๒ การเมืองการปกครองไม่พัฒนาเพราะคนส่วนใหญ่ไม่พัฒนาด้านจิตใจ ๔.๓๒

ลำดับที่ ๓ เพราะ “เงินล่อใจกว่าความดี” จึงมีปัญหาทางการเมือง ๔.๒๖

ลำดับที่ ๔ ปัญหาการเมืองเกิดเพราะประชาชนยกย่องคนที่มีความมั่งคั่ง ๔.๐๙

ลำดับที่ ๕ ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “หากทำให้ชาติมั่งคั่งได้ ทุจริตบ้างก็ไม่เป็นไร” ๓.๐๙

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ข้อที่	ข้อคำถามแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๒๑.	เป้าหมายทางการศึกษาที่แท้จริงจะไม่เกิด หากคนมุ่งศึกษาเพื่ออาชีพ	๓.๗๘	๐.๙๖	มาก	๕
๒๒.	การมุ่งแต่เป้าหมายชีวิตทางวัตถุ ความสุขแท้ในชีวิตจึงเป็นไปไม่ได้	๓.๘๘	๐.๘๗	มาก	๒
๒๓.	หากมุ่งเป้าหมายแห่งความเป็นมนุษย์ที่แท้ เป้าหมายด้านอื่นๆ จึงจะสำเร็จตามมา	๓.๘๗	๐.๘๖	มาก	๓
๒๔.	เป้าหมายการศึกษาของทุกคน คือความสุขอิสระ	๓.๘๖	๐.๘๕	มาก	๔
๒๕.	การพัฒนาที่สมบูรณ์และยั่งยืน เกิดจากการพัฒนาจิตใจ	๔.๑๙	๐.๙๐	มาก	๑
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๙๑	๐.๖๐	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ โดยที่ระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๖๐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ การพัฒนาที่สมบูรณ์และยั่งยืน เกิดจากการพัฒนาจิตใจ ๔.๑๙

ลำดับที่ ๒ การมุ่งแต่เป้าหมายชีวิตทางวัตถุ ความสุขแท้ในชีวิตจึงเป็นไปได้ ๓.๘๘

ลำดับที่ ๓ หากมุ่งเป้าหมายแห่งความเป็นมนุษย์ที่แท้ เป้าหมายด้านอื่นๆ จึงจะสำเร็จ

ตามมา ๓.๘๗

ลำดับที่ ๔ เป้าหมายการศึกษาของทุกคน คือความสุขอิสระ ๓.๘๖

ลำดับที่ ๕ เป้าหมายทางการศึกษาที่แท้จริงจะไม่เกิด หากคนมุ่งศึกษาเพื่ออาชีพ ๓.๗๘

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงระดับแสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง
บุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด โดยรวมในแต่ละด้าน

ข้อที่	แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
๑.	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๘๑	๐.๗๕	มาก	๔
๒.	ด้านสังคม	๓.๔๕	๐.๙๑	ปานกลาง	๕
๓.	ด้านสิ่งแวดล้อม	๔.๐๕	๐.๖๒	มาก	๒
๔.	ด้านการเมืองการปกครอง	๔.๐๖	๐.๕๕	มาก	๑
๕.	ด้านการศึกษา	๓.๙๑	๐.๖๐	มาก	๓
	รวม (จำนวน) ๓๐๐ คน	๓.๘๕	๐.๕๐	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน มีระดับแสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๕ โดยที่ระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก จากการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเท่ากับ ๐.๕๐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับแสดงระดับแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ด้านการเมืองการปกครอง ๔.๐๖

ลำดับที่ ๒ ด้านสิ่งแวดล้อม ๔.๐๕

ลำดับที่ ๓ ด้านการศึกษา ๓.๙๑

ลำดับที่ ๔ ด้านเศรษฐกิจ ๓.๘๑

ลำดับที่ ๕ ด้านสังคม ๓.๔๕

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

๔.๓.๑ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรบริษัท เบทเตอร์เวย์ ประเทศไทย จำกัด จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

สมมติฐานที่ ๑ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ฝ่ายดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ ๑.๑ บุคลากรเพศแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p – value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามเพศ ด้วยการทดสอบ t-test

ที่	คุณภาพชีวิต	เพศ (n=๓๐๐) ($\bar{X}$)		F	p-value
		ชาย (n=๗๐)	หญิง (n=๒๓๐)		
๑	ด้านกายภาพ	๒.๖๘	๓.๐๒	๓.๙๔	๐.๐๐**
๒	ด้านสังคม	๓.๕๔	๓.๕๖	๐.๒๑	๐.๘๓
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๒.๙๘	๓.๐๓	๑.๒๘	๐.๒๐
๔	ด้านชีวิต	๒.๙๖	๓.๐๑	๑.๕๐	๐.๑๓
	รวม	๓.๐๔	๓.๑๕	๓.๕๙	๐.๐๐**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในคุณภาพชีวิต จำแนกตามเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างในคุณภาพชีวิต โดยรวมทุกด้าน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ($F = ๓.๕๙$) โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีแนวโน้มคุณภาพชีวิต สูงกว่าเพศชาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๕ และ ๓.๐๔ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามเพศเป็นรายด้าน พบว่าด้านกายภาพ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๑ ($F = ๓.๕๙$) ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงยอมรับสมมติฐานที่ ๑.๑ บุคลากรที่เพศแตกต่างกัน จะมีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๒ บุคลากรอายุแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย

คุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด
จำแนกตามอายุ ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	อายุ (ปี) ($\bar{X}$)				F	p-value
		<= ๒๐ (n=๕๓)	๒๑-๓๐ (n=๑๕๗)	๓๑-๔๐ (n=๘๑)	๔๑-๕๐ (n=๙)		
๑	ด้านกายภาพ	๒.๙๑	๒.๘๗	๓.๐๖	๓.๒๙	๒.๖๓	๐.๐๕*
๒	ด้านสังคม	๓.๕๕	๓.๕๗	๓.๕๒	๓.๕๙	๗.๑๘	๐.๘๙
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๒	๓.๐๓	๓.๐๒	๓.๐๐	๖.๘๓	๐.๙๙
๔	ด้านรู้จักดี	๓.๐๒	๓.๐๐	๒.๙๘	๓.๐๙	๐.๖๑	๐.๔๗
	รวม	๓.๑๓	๓.๑๑	๓.๑๔	๓.๒๔	๓.๕๗	๐.๓๗

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุในแต่ละด้านพบว่า ด้านกายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๒ บุคลากรอายุแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๓ บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

จำแนกตามสถานภาพ ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	สถานภาพ ($\bar{X}$)				F	p-value
		โสด (n=๑๗๓)	สมรส (n=๑๑๐)	หม้าย (n=๘)	หย่าร้าง (n=๙)		
๑	ด้านกายภาพ	๒.๘๕	๓.๐๘	๒.๗๕	๓.๑๑	๓.๓๒	๐.๐๒*
๒	ด้านสังคม	๓.๕๘	๓.๕๑	๓.๕๐	๓.๔๘	๐.๖๐	๐.๖๑
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๓	๓.๐๒	๒.๙๗	๒.๙๘	๐.๑๘	๐.๙๐
๔	ด้านรูคิด	๓.๐๑	๒.๙๙	๓.๐๒	๒.๘๗	๑.๒๙	๐.๒๗
	รวม	๓.๑๒	๓.๑๕	๓.๐๖	๓.๑๑	๐.๖๕	๐.๕๘

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๕ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามสถานภาพ โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามสถานภาพในแต่ละด้านพบว่า ด้านกายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๒ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๓ บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๔ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)	F	p-value
-----	-------------	--------------------------------	---	---------

		ต่ำกว่า ป.ตรี (n=๒๓๖)	ป.ตรี (n=๕๕)	ป.โท (n=๔)	ป.เอก (n=๕)		
๑	ด้านกายภาพ	๓.๐๒	๒.๕๙	๓.๑๒	๓.๐๓	๗.๒๘	๐.๐๐**
๒	ด้านสังคม	๓.๕๕	๓.๕๙	๓.๗๐	๓.๓๖	๐.๕๐	๐.๖๘
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๒	๓.๐๓	๓.๐๘	๒.๙๖	๐.๑๓	๐.๙๔
๔	ด้านรู้จัก	๒.๙๙	๓.๐๓	๓.๑๒	๒.๙๖	๐.๗๙	๐.๔๙
	รวม	๓.๑๔	๓.๐๖	๓.๒๖	๓.๐๘	๒.๕๙	๐.๐๖

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔-๑๖ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านกายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๓ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๕ บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย คุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามตำแหน่งงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	ตำแหน่งงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		ผู้จัดการ ฝ่าย (n=๖)	เจ้าหน้าที่ อาวุโส (n=๑๓)	หัวหน้า งาน (n=๒๒)	พนักงาน ปฏิบัติการ (n=๒๕๙)		
๑	ด้านกายภาพ	๓.๒๕	๒.๙๑	๒.๗๖	๒.๙๕	๑.๐๖	๐.๓๖
๒	ด้านสังคม	๓.๕๘	๓.๔๘	๓.๕๖	๓.๕๖	๐.๑๐	๐.๙๕
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๐	๒.๙๗	๓.๐๔	๓.๐๒	๐.๑๙	๐.๘๙
๔	ด้านรู้จัก	๓.๐๘	๓.๐๗	๓.๐๐	๒.๙๙	๐.๗๐	๐.๕๕
	รวม	๓.๒๒	๓.๑๑	๓.๐๙	๓.๑๓	๐.๕๗	๐.๖๓

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๗ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิต จำแนกตามปฏิบัติงานในสายงาน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๕ บุคลากรที่ตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๖ บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p – value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย

คุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด
จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	ระยะเวลาในการทำงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		<=๑๐ปี (n=๘๙)	๑๑-๒๐ (n=๑๔๐)	๒๑-๓๐ (n=๕๑)	>๓๐ (n=๒๐)		
๑	ด้านกายภาพ	๓.๐๒	๒.๘๗	๒.๙๖	๓.๐๑	๑.๐๗	๐.๓๖
๒	ด้านสังคม	๓.๖๑	๓.๕๒	๓.๕๐	๓.๖๘	๑.๒๔	๐.๒๙
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๔	๓.๐๓	๒.๙๔	๓.๐๙	๒.๑๒	๐.๐๙
๔	ด้านรู้จักดี	๓.๐๑	๓.๐๐	๒.๙๘	๒.๙๖	๐.๓๖	๐.๗๗
	รวม	๓.๑๗	๓.๑๑	๓.๐๙	๓.๑๘	๒.๐๗	๐.๑๐

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๖ บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๗ บุคลากรมีหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p – value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย

คุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด
 จำแนกตามฝ่ายดำเนินงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	ฝ่ายดำเนินงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		QUALITY CONTROL (n=๒๓)	MERCHANDISE CONTROL (n=๔๔)	SHIPPING (n=๑๘๒)	DISTRIBUTION MANAGEMENT (n=๕๑)		
๑	ด้านกายภาพ	๒.๘๔	๒.๘๙	๓.๐๙	๒.๕๐	๑.๐๖	๐.๐๐**
๒	ด้านสังคม	๓.๓๙	๓.๔๘	๓.๕๙	๓.๕๘	๐.๑๐	๐.๑๗
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๗	๒.๙๙	๓.๐๓	๓.๐๐	๐.๑๙	๐.๕๙
๔	ด้านชีวิต	๓.๐๑	๒.๙๖	๓.๐๐	๓.๐๓	๐.๗๐	๐.๖๒
	รวม	๓.๐๘	๓.๐๘	๓.๑๗	๓.๐๓	๐.๕๗	๐.๐๐**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๙ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต จำแนกตามฝ่ายดำเนินงานในแต่ละด้านพบว่า ด้านกายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ดังนั้นจึงต้องไปเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธีวิเคราะห์รายคู่ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒๐

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าการวิเคราะห์รายคู่ คุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามฝ่ายดำเนินงาน ด้วยวิธี LSD

ที่	คุณภาพชีวิต	ฝ่ายดำเนินงาน	$\bar{X}$	Significant			
				ฝ่ายดำเนินงาน			
				๑	๒	๓	๔
๑	ด้าน	๑. QUALITY CONTROL	๒.๘๔	-	๐.๗๕	๐.๐๗	๐.๐๒*

	กายภาพ	๒. MERCHANDISE CONTROL	๒.๘๙		-	๐.๐๖	๐.๐๐**
		๓. SHIPPING	๓.๐๙			-	๐.๐๐**
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๒.๕๐				-
๒	ด้านสังคม	๑. QUALITY CONTROL	๓.๓๙	-	๐.๔๖	๐.๐๖	๐.๑๑
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๓.๔๘		-	๐.๑๖	๐.๓๐
		๓. SHIPPING	๓.๕๙			-	๐.๘๙
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๕๘				-
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๑. QUALITY CONTROL	๓.๐๗	-	๐.๒๓	๐.๔๖	๐.๒๘
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๒.๙๙		-	๐.๓๘	๐.๘๕
		๓. SHIPPING	๓.๐๓			-	๐.๔๙
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๐๐				-
๔	ด้านรูปร่าง	๑. QUALITY CONTROL	๓.๐๑	-	๐.๔๕	๐.๘๐	๐.๗๕
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๒.๙๖		-	๐.๔๑	๐.๑๙
		๓. SHIPPING	๓.๐๐			-	๐.๔๐
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๐๓				-
	รวม	๑. QUALITY CONTROL	๓.๐๘	-	๐.๙๗	๐.๐๖	๐.๓๕
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๓.๐๘		-	๐.๐๑**	๐.๒๔
		๓. SHIPPING	๓.๑๗			-	๐.๐๐**
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๐๓				-

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ในภาพรวมทุกด้านกลุ่มตัวอย่าง ที่มีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกายภาพ ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย QUALITY CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงยอมรับสมมติฐานที่ ๑.๗ บุคลากรที่มีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๘ บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีปัจจัยทางจิต-สังคมที่มีผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	คุณภาพชีวิต	รายได้ต่อเดือน ($\bar{x}$)				F	p-value
		น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ (n=๒๗๔)	๑๕,๐๐๐- ๒๕,๐๐๐ (n=๙)	๒๕,๐๐๑- ๓๕,๐๐๐ (n=๑๑)	มากกว่า ๓๕,๐๐๐ (n=๖)		
๑	ด้านกายภาพ	๒.๙๒	๓.๑๔	๓.๒๒	๓.๑๑	๑.๒๕	๐.๒๘
๒	ด้านสังคม	๓.๕๖	๓.๓๘	๓.๒๘	๓.๘๐	๒.๑๘	๐.๐๙
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๓.๐๒	๓.๐๙	๒.๙๖	๓.๑๖	๐.๘๑	๐.๔๘
๔	ด้านรูปร่าง	๓.๐๐	๒.๙๖	๒.๙๘	๓.๐๕	๐.๒๑	๐.๘๘
	รวม	๓.๑๒	๓.๑๔	๓.๑๑	๓.๒๘	๐.๘๙	๐.๔๔

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๑ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑.๘ บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน

๔.๓.๒ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

สมมติฐานที่ ๒ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ฝ่ายดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีลักษณะองค์การแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ ๒.๑ บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p – value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆแตกต่างกัน ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามเพศ ด้วยการทดสอบ t-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ด้านต่างๆ	เพศ (n=๓๐๐)		t	p-value
		ชาย (n=๗๐)	หญิง (n=๒๓๐)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๖๘	๓.๘๔	๑.๕๑	๐.๑๒
๒	ด้านสังคม	๓.๕๐	๓.๔๓	๐.๕๕	๐.๕๗
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๔.๐๘	๔.๐๔	๐.๔๘	๐.๖๒
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๓.๙๗	๔.๐๙	๑.๖๔	๐.๑๐
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๐	๓.๙๒	๐.๒๐	๐.๘๓
	รวม	๓.๘๓	๓.๘๖	๐.๕๕	๐.๕๘

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความแตกต่างในแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างในแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๑ บุคลากรเพศแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๒ บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้าน ต่าง ๆ
แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p – value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามอายุ ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆ	อายุ (ปี) ($\bar{X}$)				F	p-value
		<= ๒๐ (n=๕๓)	๒๑-๓๐ (n=๑๕๗)	๓๑-๔๐ (n=๘๑)	๔๑-๕๐ (n=๙)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๖๓	๓.๗๖	๔.๐๓	๓.๖๐	๔.๐๐	๐.๐๐**
๒	ด้านสังคม	๓.๓๐	๓.๓๕	๓.๗๒	๓.๔๐	๓.๔๓	๐.๐๒*

๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๓.๙๘	๔.๐๐	๔.๑๙	๔.๐๔	๒.๑๐	๐.๑๐
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๔.๐๖	๔.๐๔	๔.๑๑	๔.๐๖	๐.๒๔	๐.๘๖
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๒	๓.๘๓	๔.๐๗	๓.๘๖	๒.๗๙	๐.๐๔*
	รวม	๓.๗๘	๓.๘๐	๔.๐๒	๓.๗๙	๔.๔๑	๐.๐๐**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔-๒๓ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามอายุ โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับกาแก้ปัญหาต่างๆ จำแนกตามอายุในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ด้านสังคม และด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

ดังนั้นจึงต้องไปเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธีวิเคราะห์รายคู่ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงค่าการวิเคราะห์รายคู่ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามอายุ ด้วยวิธี LSD

ที่	องค์การแห่งการเรียนรู้	อายุ	$\bar{X}$	Significant			
				กลุ่มอายุ			
				๑	๒	๓	๔
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๑. <= ๒๐ปี	๓.๖๓	-	๐.๒๗	๐.๐๐**	๐.๘๙
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๓.๗๖	-	-	๐.๐๐**	๐.๕๑
		๓. ๓๑-๔๐ปี	๔.๐๓	-	-	-	๐.๐๙
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๓.๖๐	-	-	-	-
๒	ด้านสังคม	๑. <= ๒๐ปี	๓.๓๐	-	๐.๗๓	๐.๐๑**	๐.๗๘
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๓.๓๕	-	-	๐.๐๐**	๐.๘๙
		๓. ๓๑-๔๐ปี	๓.๗๒	-	-	-	๐.๓๑
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๓.๔๐	-	-	-	-
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๑. <= ๒๐ปี	๓.๙๘	-	๐.๘๔	๐.๐๔*	๐.๗๗
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๔.๐๐	-	-	๐.๐๒*	๐.๘๓
		๓. ๓๑-๔๐ปี	๔.๑๙	-	-	-	๐.๔๘
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๔.๐๔	-	-	-	-
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๑. <= ๒๐ปี	๔.๐๖	-	๐.๘๕	๐.๖๑	๐.๙๙
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๔.๐๔	-	-	๐.๓๙	๐.๙๒

		๓. ๓๑-๔๐ปี	๔.๑๑			-	๐.๘๑
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๔.๐๖				-
๕	ด้านการศึกษา	๑. <= ๒๐ปี	๓.๙๒	-	๐.๓๒	๐.๑๗	๐.๗๗
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๓.๘๓		-	๐.๐๐**	๐.๘๗
		๓. ๓๑-๔๐ปี	๔.๐๗			-	๐.๓๓
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๓.๘๖				-
	รวม	๑. <= ๒๐ปี	๓.๗๘	-	๐.๘๒	๐.๐๐**	๐.๙๔
		๒. ๒๑-๓๐ปี	๓.๘๐		-	๐.๐๐**	๐.๙๗
		๓. ๓๑-๔๐ปี	๔.๐๒			-	๐.๑๗
		๔. ๔๑-๕๐ปี	๓.๗๙				-

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่าในภาพรวมทุกด้านกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ ปี กับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๑-๓๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ ปี กับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๑-๓๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ ปี กับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๑-๓๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ ปี กับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๑-๓๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ด้านการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๑-๓๐ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงยอมรับสมมติฐานที่ ๒.๒ บุคลากรอายุแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๓ บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา
ด้านต่างๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิด

เกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์
(ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามสถานภาพ ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆ	สถานภาพ ($\bar{X}$)				F	p-value
		โสด (n=๑๗๓)	สมรส (n=๑๑๐)	หม้าย (n=๘)	หย่าร้าง (n=๙)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๗๗	๓.๘๕	๓.๘๐	๓.๙๑	๐.๒๖	๐.๘๕
๒	ด้านสังคม	๓.๔๙	๓.๔๐	๓.๑๐	๓.๔๐	๐.๖๔	๐.๕๙
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๔.๐๕	๔.๐๒	๓.๙๕	๔.๒๘	๐.๕๗	๐.๖๓
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๓.๙๘	๔.๑๗	๔.๑๗	๔.๒๔	๒.๙๓	๐.๐๓*
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๑	๓.๘๙	๔.๐๐	๔.๑๓	๐.๔๙	๐.๖๘
	รวม	๓.๘๔	๓.๘๖	๓.๘๐	๓.๙๙	๐.๒๙	๐.๘๓

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๕ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการ
แก้ปัญหาด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตาม
สถานภาพ โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพแตกต่างกันมีแนวคิด
เกี่ยวกับการแก้ ปัญหาด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ จำแนก
ตามสถานภาพในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเมืองการปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๓ บุคลากรสถานภาพแตกต่าง
กัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๔ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการ
แก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิด

เกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์
(ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆ	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)				F	p-value
		< ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก		

		(n=๒๓๖)	(n=๕๕)	(n=๔)	(n=๕)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๘๕	๓.๗๔	๓.๒๐	๓.๐๔	๓.๐๓	๐.๐๓*
๒	ด้านสังคม	๓.๔๕	๓.๔๕	๓.๔๕	๓.๒๐	๐.๑๒	๐.๙๔
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๔.๐๘	๓.๙๗	๓.๘๕	๓.๖๔	๑.๓๐	๐.๒๗
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๔.๑๓	๓.๘๓	๓.๗๐	๓.๗๒	๖.๑๒	๐.๐๐**
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๓	๓.๘๒	๓.๘๐	๔.๐๐	๐.๖๒	๐.๖๐
	รวม	๓.๘๙	๓.๗๖	๓.๖๐	๓.๕๒	๒.๐๙	๐.๑๐

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๖ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเมืองการปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๔ บุคลากรสถานภาพแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๕ บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามตำแหน่งงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ	ตำแหน่งงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		ผู้จัดการฝ่าย (n=๖)	เจ้าหน้าที่อาวุโส (n=๑๓)	หัวหน้างาน (n=๒๒)	พนักงานปฏิบัติการ (n=๒๕๙)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๓๖	๓.๕๓	๒.๙๖	๓.๘๒	๑.๕๘	๐.๑๙
๒	ด้านสังคม	๓.๗๐	๓.๑๘	๓.๗๘	๓.๔๒	๑.๕๒	๐.๒๐

๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๓.๖๓	๓.๙๐	๔.๑๐	๔.๐๖	๑.๒๓	๐.๒๙
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๓.๘๐	๓.๙๖	๓.๘๐	๔.๑๐	๒.๕๙	๐.๐๖
๕	ด้านการศึกษา	๓.๔๖	๓.๖๖	๔.๐๐	๓.๙๓	๒.๑๐	๐.๑๐
	รวม	๓.๕๙	๓.๖๕	๓.๙๓	๓.๘๖	๑.๕๑	๐.๒๑

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๗ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามตำแหน่งงาน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๕ บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๖ บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ	ระยะเวลาในการทำงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		<=๑๐ปี (n=๘๙)	๑๑-๒๐ (n=๑๔๐)	๒๑-๓๐ (n=๕๑)	>๓๐ (n=๒๐)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๘๐	๓.๗๗	๓.๘๓	๔.๐๖	๐.๘๗	๐.๔๕
๒	ด้านสังคม	๓.๔๕	๓.๔๔	๓.๓๙	๓.๖๓	๐.๓๑	๐.๘๑
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๓.๙๙	๔.๐๗	๓.๙๒	๔.๔๒	๓.๔๔	๐.๐๒*
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๔.๐๕	๔.๐๘	๓.๙๙	๔.๒๓	๐.๙๕	๐.๔๑
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๔	๓.๘๖	๓.๘๕	๔.๓๐	๓.๒๖	๐.๐๒*
	รวม	๓.๘๕	๓.๘๔	๓.๗๙	๔.๑๒	๒.๒๒	๐.๐๘

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔-๒๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระยะเวลาในการทำงาน แตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ จำแนกตามระยะเวลาในการทำงานในแต่ละด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๖ บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๗ บุคลากรมีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด (มิสทิน) จำแนกตามฝ่ายดำเนินงาน ด้วยการทดสอบ F-test

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆ	ฝ่ายดำเนินงาน ($\bar{X}$)				F	p-value
		QUALITY CONTROL (n=๒๓)	MERCHANDISE CONTROL (n=๔๔)	SHIPPING (n=๑๘๒)	DISTRIBUTION MANAGEMENT (n=๕๑)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๗๑	๓.๙๘	๓.๘๗	๓.๔๙	๔.๔๐	๐.๐๑**
๒	ด้านสังคม	๓.๓๐	๓.๗๔	๓.๔๒	๓.๓๓	๑.๙๗	๐.๑๑
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๓.๙๘	๔.๐๗	๔.๐๙	๓.๙๒	๑.๐๙	๐.๓๕
๔	ด้านการเมืองการ ปกครอง	๔.๑๕	๔.๐๐	๔.๑๗	๓.๗๐	๑๐.๘๘	๐.๐๐**
๕	ด้านการศึกษา	๓.๗๗	๔.๐๐	๓.๙๓	๓.๘๓	๑.๑๕	๐.๓๒
	รวม	๓.๗๘	๓.๙๖	๓.๘๙	๓.๖๕	๔.๐๖	๐.๐๑**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๙ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามฝ่ายดำเนินงาน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีฝ่ายดำเนินงาน แตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ จำแนกตามฝ่ายดำเนินงานในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองการปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง ดังนั้นจึงต้องไปเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธีวิเคราะห์รายคู่ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ ๔.๓๐

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าการวิเคราะห์รายคู่ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามฝ่ายดำเนินงานด้วยวิธี LSD

ที่	คุณภาพชีวิต	ฝ่ายดำเนินงาน	$\bar{X}$	Significant			
				ฝ่ายดำเนินงาน			
				๑	๒	๓	๔
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๑. QUALITY CONTROL	๓.๗๑	-	๐.๑๖	๐.๓๓	๐.๒๔
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๓.๙๘		-	๐.๓๗	๐.๐๐**
		๓. SHIPPING	๓.๘๗			-	๐.๐๐**
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๔๙				-
๒	ด้านสังคม	๑. QUALITY CONTROL	๓.๓๐	-	๐.๐๖	๐.๕๓	๐.๘๘
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๓.๗๔		-	๐.๐๔*	๐.๐๓*
		๓. SHIPPING	๓.๔๒			-	๐.๕๒
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๓๓				-
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๑. QUALITY CONTROL	๓.๙๘	-	๐.๕๕	๐.๔๓	๐.๖๙
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๔.๐๗		-	๐.๙๐	๐.๒๒
		๓. SHIPPING	๔.๐๙			-	๐.๐๘
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๙๒				-
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๑. QUALITY CONTROL	๔.๑๕	-	๐.๒๗	๐.๘๗	๐.๐๐**
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๔.๐๐		-	๐.๐๖	๐.๐๐**
		๓. SHIPPING	๔.๑๗			-	๐.๐๐**
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๗๐				-
๕	ด้านการศึกษา	๑. QUALITY CONTROL	๓.๗๗	-	๐.๑๓	๐.๒๓	๐.๗๐
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๔.๐๐		-	๐.๔๖	๐.๑๕
		๓. SHIPPING	๓.๙๓			-	๐.๒๘

		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๘๓				-
รวม		๑. QUALITY CONTROL	๓.๗๘	-	๐.๑๖	๐.๒๙	๐.๓๐
		๒. MERCHANDISE CONTROL	๓.๙๖		-	๐.๔๔	๐.๐๐**
		๓. SHIPPING	๓.๘๙			-	๐.๐๐**
		๔. DISTRIBUTION MANAGEMENT	๓.๖๕				-

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่าในภาพรวมทุกด้านกลุ่มตัวอย่าง ที่มีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเศรษฐกิจ ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ด้านสังคม ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ด้านการเมืองการปกครอง ในกลุ่มตัวอย่างฝ่าย QUALITY CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย MERCHANDISE CONTROL และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT กับ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย SHIPPING และ กลุ่มตัวอย่างฝ่าย DISTRIBUTION MANAGEMENT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงยอมรับสมมติฐานที่ ๒.๗ บุคลากรที่มีฝ่ายดำเนินงานแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒.๘ บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า p - value ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรบริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วยการทดสอบ F-test

แนวคิดเกี่ยวกับการ	รายได้ต่อเดือน ($\bar{x}$)	F	p-value
--------------------	------------------------------	---	---------

ที่	แก้ปัญหาด้านต่างๆ	น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ (n=๒๗๔)	๑๕,๐๐๐- ๒๕,๐๐๐ (n=๙)	๒๕,๐๐๑- ๓๕,๐๐๐ (n=๑๑)	มากกว่า ๓๕,๐๐๐ (n=๖)		
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๓.๘๒	๓.๘๖	๓.๕๒	๓.๓๖	๑.๒๙	๐.๒๗
๒	ด้านสังคม	๓.๔๔	๓.๕๑	๓.๖๑	๓.๐๓	๐.๕๔	๐.๖๕
๓	ด้านสภาพแวดล้อม	๔.๐๕	๔.๐๘	๔.๐๐	๓.๗๓	๐.๕๗	๐.๖๓
๔	ด้านการเมืองการปกครอง	๔.๐๘	๓.๙๕	๓.๙๒	๔.๐๐	๐.๔๓	๐.๗๒
๕	ด้านการศึกษา	๓.๙๒	๔.๐๐	๓.๘๗	๓.๖๐	๐.๖๒	๐.๖๐
	รวม	๓.๘๖	๓.๘๘	๓.๗๘	๓.๕๔	๐.๘๘	๐.๔๔

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๑ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยพิจารณาในภาพรวมทุกด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จิงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒.๘ บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกัน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

สมมติฐานที่ ๓ มีความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิต ในด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ที่	คุณภาพชีวิต	๑	๒	๓	๔	รวม
๑	ด้านกายภาพ	๑.๐๐	๐.๐๓๔	๐.๑๑๔*	-๐.๐๐๔	๐.๗๓๐**
๒	ด้านสังคม		๑.๐๐	๐.๑๕๔**	-๐.๐๐๖	๐.๕๗๘**
๓	ด้านจิตใจ (อารมณ์)			๑.๐๐	๐.๐๕๙	๐.๔๗๕**
๔	ด้านรู้จักดี				๑.๐๐	๐.๓๙๔**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่าคุณภาพชีวิต ในด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด โดยรวม และ ด้านกายภาพ ด้านสังคม และ ด้านจิตใจ(อารมณ์) โดยรวม และ ด้านสังคม โดยรวม และ ด้านจิตใจ(อารมณ์) โดยรวม และ ด้านรู้คิด มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนด้านกายภาพ และ ด้านจิตใจ(อารมณ์) มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของ กลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ที่	แนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆ	๑	๒	๓	๔	๕	รวม
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๑.๐๐	๐.๖๐๖**	๐.๕๐๑**	๐.๓๖๓**	๐.๔๔๒**	๐.๘๓๕**
๒	ด้านสังคม		๑.๐๐	๐.๓๕๗**	๐.๑๕๑**	๐.๒๘๘**	๐.๗๔๑**
๓	ด้านสภาพแวดล้อม			๑.๐๐	๐.๔๔๖**	๐.๕๐๘**	๐.๗๕๕**
๔	ด้านการเมืองการปกครอง				๑.๐๐	๐.๒๙๔**	๐.๕๗๑**
๕	ด้านการศึกษา					๑.๐๐	๐.๖๗๔**

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* * หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่าแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง บุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และ ด้าน การศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และ โดยรวม ด้านสังคม และ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสังคม และ ด้าน การเมืองการปกครอง ด้านสังคม และ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และ โดยรวม ด้านสภาพแวดล้อม และ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านสภาพแวดล้อม และ ด้านการศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม และ โดยรวม ด้านการเมืองการปกครอง และ ด้านการศึกษา ด้านการเมืองการปกครอง และ โดยรวม ด้านการศึกษา และ โดยรวม ทุกคู่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตัวแปรด้านต่างๆ	ด้าน เศรษฐกิจ	ด้าน สังคม	ด้านสภาพ แวดล้อม	ด้านการเมือง การปกครอง	ด้าน การศึกษา	การแก้ปัญหา ด้านต่างๆ
ด้านกายภาพ	๐.๐๒๓	-๐.๑๐๑	-๐.๑๐๐	๐.๑๑๓	-๐.๐๓๒	-๐.๐๓๘

ด้านสังคม	๐.๒๖๑**	๐.๑๑๖*	๐.๓๑๖**	๐.๑๖๖**	๐.๓๕๙**	๐.๓๒๔**
ด้านจิตใจ (อารมณ์)	๐.๐๔๑	-๐.๐๗๔	๐.๐๒๘	๐.๐๘๗	๐.๐๒๔	๐.๐๑๗
ด้านรูปร่าง	๐.๐๑๑	-๐.๐๕๙	-๐.๐๒๖	-๐.๐๑๖	๐.๐๓๙	-๐.๐๑๙
คุณภาพชีวิต	๐.๑๖๔**	-๐.๐๔๗	๐.๐๙๔	๐.๑๘๕**	๐.๑๗๘**	๐.๑๓๙*

* หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** หมายถึง มีนัยสำคัญในสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างบุคลากร บริษัท เบตเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด (มีสิทธิ) คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านโดยรวม คุณภาพชีวิตโดยรวม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตโดยรวม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตโดยรวม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ส่วน คุณภาพชีวิตด้านสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านสังคม คุณภาพชีวิตโดยรวม และ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านโดยรวม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงยอมรับสมมติฐานที่ ๓ มีความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านต่างๆ

๔.๕ ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึกระดับคุณภาพชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

สัมภาษณ์บุคลากรระดับผู้บริหาร จำนวนทั้งหมด ๙ ท่าน บริษัท เบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

โดยพิจารณาจากท่านผู้จัดการที่ประสบความสำเร็จในการบริหารส่วนตัว ฟังจะมีหลักที่ดีในการดำเนินชีวิตที่สามารถเห็นผลเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของสาธารณชน ทั้งในการทำงานและชีวิตความเป็นอยู่จากการที่พบเห็นและประจักษ์ในฐานะทางสังคมและหน้าที่การงาน ได้ปรากฏแก่สายตาของผู้คนโดยทั่วไปและหลักฐานความเจริญในหน้าที่การงานโดยมีตำแหน่งเป็นหลักค้ำประกัน

ของการดำเนินชีวิตที่คาดว่าจะได้นำหลักธุดงค์วัตรมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตบ้างไม่ทั้งหมดทุกข้อก็น่าจะเป็นบางข้อที่ได้ทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ ดังจะได้แสดงข้อมูลของการสัมภาษณ์แต่ละท่าน ดังต่อไปนี้

๔.๕.๑ การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารที่มีแนวทางการดำเนินชีวิตปกติประจำวันมีความสอดคล้องกับหลักธุดงค์วัตร จำนวน ๙ ท่าน มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๔.๕.๑.๑ คุณปฎิภาณ คำเงิน

สัมภาษณ์ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป ๑) เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธุดงค์วัตร

๒.๑) ความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด
 คุณปฎิภาณ คำเงิน ได้กล่าวว่า ความสำเร็จทั้งหมดก็น่าที่จะเกิดมาจากเรื่องของวัยอายุและก็สะสมประสบการณ์ที่ผ่านมาก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญ และก็ช่วงวันเวลาที่ได้ผ่านเลยมา ซึ่งก็เป็นธรรมชาติตามวัยนั้นๆของแต่ละคน สำหรับผมวัยเด็กผมก็ได้เป็นและได้ทำหน้าที่ในวัยเด็กอย่างมุ่งมั่นและจริงจังมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเรียนผมนั้นผมจะเป็นเด็กที่ขยันอ่านหนังสืออย่างมากและ ก็จะเป็นเด็กเรียนที่มีผลการเรียนคะแนนแต่ละวิชาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีมากและ อีกปัจจัยหนึ่งสำหรับผมก็คือเรื่องการมองดูความชอบและไม่ชอบของตัวเองเป็นจุดในการตัดสินใจ โดยที่จะมีการพิจารณาก่อนก่อนในเบื้องต้นว่าชอบและสนใจเรื่องอะไรเป็นพิเศษ อย่างชีวิตด้านการเรียนผมก็เรียนมาทางเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์และจบออกมาก็ได้มาทำงานที่ตลาดหลักทรัพย์ ซึ่ง จะส่งผลให้ได้ทำงานเกี่ยวกับตัวเลขและเอกสารเป็นหลักส่วนใหญ่ เพราะในเนื้องานนั้นผมก็ต้องทำการวิเคราะห์ตัวเลขและสถานะปัจจัยข้อมูลต่างๆ ที่เป็นตัวแปรอันมีผลสืบเนื่องที่เป็นกลไกของการเปลี่ยนแปลงหุ้นเนื่องจากว่าวิชาเศรษฐศาสตร์ ที่ผมร่ำเรียนมานั้นได้สอนและฝึกให้ผมได้มีการวิเคราะห์ ซึ่งอย่างไรก็ดีถึงแม้ขนาดที่ตัวผมเองนั้นจะมีความถนัดในด้านการวิเคราะห์ต่างๆของข้อมูลทุกสิ่งทุกอย่างนี้ก็ตามซึ่งสำหรับตัวผมเองไม่ใช่คนที่ถนัดชอบและมีความเก่งกล้าสามารถเรื่องภาษามากเท่าใดนัก ดังนั้นจากจุดนี้ ผมก็ได้กลับมาย้อนมองตัวเองถึงประสบการณ์ที่ผ่านมามาทั้งหมด ผมก็ได้ทำการวิเคราะห์ตัวเองออกมาได้ว่า ถึงว่าผมจะมีความชอบและถึงแม้จะเก่งกล้าสามารถเพียงไรก็ตาม ซึ่งกระบวนการในการทำงานมีเหตุภาวะปัจจัยอยู่คู่หนึ่งที่ไม่สามารถฉีกแยกทาง หรือแม้แต่หลีกเลี่ยงอย่างไรก็ไม่สามารถหลุดพ้นในธุรกิจนี้ไปได้แต่อย่างใดสิ่งนั้นก็คือภาษา ความสามารถด้านภาษาที่เป็นปัจจัยที่ไม่ค่อยจะเอื้ออำนวยกับสภาพการทำงานของผมเท่าใดนัก โอกาสที่ผมจะก้าวหน้าเจริญเติบโตในการทำงานสายนี้ในระดับที่สูงค่อนข้างที่จะเป็นไปได้ยากนัก ด้วยเหตุที่ผมนั้นไม่มีความรักและชอบถนัดเกี่ยวกับเรื่องภาษา ดังนั้นโอกาสที่จะได้ไปถึงระดับสูงสุดมากกว่านี้ก็ยังคงต้องหาแนวทางอื่นๆ ซึ่งผมก็รู้ว่าผมมี

ความถนัดในเรื่องการสนทนาการเจรจากับผู้คนมากกว่า ซึ่งผมคิดเห็นดั่งนี้ว่าลองดูงานหรือแนวทางใหม่ของการสร้างฐานะ น่าจะดีกว่ามานั่งวิเคราะห์ตัวเลขดูข้อมูลต่างให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงมีแนวความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิต ณ เวลานั้นในทันทีทันใด และก็ลองมาลองหาวิธีศึกษาหาข้อมูลต่างๆ ดูว่าแนวทางใดที่เหมาะสมกับเราและมีหนทางใดที่จะไปสู่ในจุดสุดยอดที่ได้ทำงานในตำแหน่งที่เป็นระดับสูงเบอร์ต้นๆของระดับบริหารขององค์กรใหญ่ๆที่มีผู้คนทั่วไปรู้จัก ซึ่งตัวผมเองนั้นก็ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์เรื่อยมาอย่างต่อเนื่องและไม่เคยละทิ้งสิ่งที่ได้ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิตของแต่ละช่วงวัยเลย โดยในครั้งนี้นี้ผมก็ได้มีการศึกษาหาข้อมูลต่างๆทั้งจากการอ่านหรืออะไรก็ตาม ที่เป็นการพัฒนาตัวเองและได้พยายามเก็บสะสมประสบการณ์ที่มีมาทุกเรื่องราวทุกเหตุการณ์ โดยได้ตั้งศักยภาพและประสบการณ์ที่เก็บสะสมผ่านมาทุกเหตุการณ์ในช่วงชีวิตแต่ละวัย และพิจารณาดูว่าสิ่งที่เห็นว่ามีดีก็จะถูกนำออกมาใช้โดยการลอกเลียนแบบเพราะสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีคุณค่าอย่างสูงสุด ยกตัวอย่างเช่น สมัยผมทำงานใหม่ๆเป็นลูกน้องไม่ชอบหัวหน้าที่มีความลำเอียง ไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ หรือว่าไม่สามารถ ให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตหรืออะไรต่างๆ ได้เลยไม่มีความความเป็นมิตรอบอุ่นใจสนิทใจ ผมก็จะไม่ทำในสิ่งที่ผมเคยรู้สึกทำอย่างนี้แล้วความรู้สึกของพี่น้องเพื่อนร่วมงานทุกคนจะไม่ชอบผมก็จะไม่ทำอะไรอย่างนี้ เป็นต้น จากแนวคิดที่ผมกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยที่ผมไม่สามารถรู้ได้เลยว่าผมจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่มันเป็นเรื่องที่ท้าทายผมมาจนถึงวันนี้ อนึ่งจุดเปลี่ยนของชีวิตที่ผมได้ทำการตัดสินใจหักเหเบนเข็มเป้าหมายของการทำงานและแนวทางการดำเนินชีวิตของผมในวันนั้นมาจนถึงทุกวันนี้ ผมก็ไม่เคยลืมทุกเหตุการณ์และทุกเรื่องราวชีวิตที่ผมได้ใช้ชีวิตผ่านไปแต่ละช่วงอย่างคุ้มค่าสูงสุด ดังเช่น ผมจะเลียนแบบการดำรงชีวิตอยู่กับพ่อแม่อย่างไรวางอย่างนั้น เช่น พ่อแม่ประพฤติตัวกับพี่น้องอย่างไร ได้กระทำกับคนอื่นอย่างไร การพบปะการพูดคุยไปหาสู่กันตลอด ทำให้พี่น้องรู้ว่าเราประสบความสำเร็จโดยตัววัดจากความสำเร็จจริงได้อย่างไรเช่นทุกวันนี้สังคมเราปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกกิจกรรมในชีวิตประจำวันของสังคมหนีไม่พ้นตัวแปรหลักคือเงิน ซึ่งผมก็จะเทียบแสดงโดยให้เห็นความแตกต่างแตกต่างจากวันวาน โดยสามารถให้หลานลูกของน้องๆเห็น เป็นต้นว่าถ้าขยันก็จะได้เงินมาใช้จ่าย เพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นต้น ฉะนั้นทุกคนต้องมีความขยันเป็นพิเศษให้มากกว่าปกติ ถึงจะได้มีโอกาส ดังเช่นตัวของพี่นี้สามารถที่จะกล้าแจกเงินให้น้องไปใช้จ่ายกันได้โดยไม่ต้องคิดมากในการให้และทำให้มีความสุขสบายในการหาความสุขจากเงินที่ผมได้ให้ไปอย่างไม่มีเงื่อนไขดังเช่นวันวาน ซึ่งจากจุดนี้ก็จะจะเป็นสิ่งที่ชีวิตได้จากความขยันที่ผมมีและถือปฏิบัติมาจนปัจจุบันนี้ทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นอย่างสามารถวัดได้เห็นภาพได้ อย่างเช่นที่สามารถพลิกชีวิตจากเด็กจนมาดั่งนั้น นี่เป็นการสอนหลานๆลูกของน้องให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจนมากกว่าถ้าลูกน้องคนใดที่มีความขยันมาก ๆ ชีวิตก็就会有การตอบสนองต่อสิ่งที่อยากได้หรือได้และมีความต้องการมากขึ้น ก็จะทำให้ชีวิตมีความสุขสบายมากขึ้นกว่าที่จะไม่ทำอะไรเลย เป็นต้น

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน ตอนเป็นหนุ่มก็ไม่ได้คิดอะไรมากแต่พอมีลูกก็ต้องได้เพิ่มความคิดว่าให้มากกว่าเดิมเข้าไปอีก เช่นดูว่าเราจะอยู่อีกกี่ปี ซึ่งสำหรับผมไม่ได้มองตัวเองว่ามีอายุผ่านมาก็ปีแล้วแต่จะมองย้อนกลับกันว่าผมจะอยู่อีกกี่ปีมองตรงนั้นมากกว่า เช่นเวลานี้ลูกผมอายุ ๕-๖ ปี ผมจะอย่างไรให้มีอายุอยู่ได้จนถึง ๗๕ ปีหรือมากกว่านั้น การตรวจร่างกายสำหรับคนวัยนี้นั้นคนที่อายุ ๗๕ ปี จะต้องดูแลอะไรเป็นพิเศษบ้าง ,การเช็คร่างกายของวัยนี้ต้องตรวจเช็คอะไรบ้างโรรมากกว่า พ่อแม่ประพติดัวกับพี่น้องอย่างไรกระทำกับคนอื่นอย่างไร การพบปะการพูดคุยไปหาสู่กันตลอดทำให้พี่น้องรู้ว่าเราประสบความสำเร็จโดยตัววัดจากความสำเร็จจริงได้อย่างไรโดยแตกต่างจากวันวาน โดยสามารถให้ลูกของน้องเห็นเป็นต้น ก็จะมีความขยันมากขึ้น

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ชีวิตที่เป็นมาเป็นมาอย่างไรเช่นแต่ก่อนผมเคยอยู่กันมาอย่างไรการไปมาหาสู่กันการพบปะสังสรรค์ในพี่น้องที่ไกลจากกัน เช่นสมัยนี้ทำการคุยได้ง่ายเช่นสมัยนี้ มีการส่งข้อมูลไลน์ เป็นต้น จะทำให้พี่น้องรับรู้ว่ามีความสำเร็จ เช่น แจกเงินให้น้องไปใช้เล่นโดยต่างจากเมื่อก่อน โดยมีกุศโลบายให้ญาติพี่น้องเห็นถึงว่าการที่ประสบความสำเร็จที่มันนี้เป็นสิ่งที่มาจากความขยันและผลของความขยันก็จะได้มาซึ่งเงินทองที่จับต้องได้เห็นเป็นรูปธรรมดังนั้นพี่น้องใครอยากมีอยากเป็นก็ต้องเอาอย่างเป็นต้น นอกเหนือจากสิ่งที่เป็นความรักความอบอุ่นในจิตใจแล้วก็สามารถแสดงให้เห็นได้ก็ถือว่าเป็นการสอนน้องอย่างหนึ่ง มีความขยันเห็น ผมจะพยายามทำทุกอย่างให้ลูกหลานได้เห็นคือ ถ้าทุกคนมีความขยันก็จะทำให้มันมีในบางครั้งก็จะมีกุศโลบายต่างๆ ที่ทำให้บรรดาลูกๆของพี่ก็คอยหลานได้เห็นถ้าทุกคนขยันก็จะสามารถมีอำนาจในการจับจ่ายได้ เช่นกขบางครั้งที่บอกหลานๆบางคนว่าช่วยเอาเงินไปช่วยให้น้องชิและพอทุกคนเห็นภาพและได้รับบ่อยๆเข้าก็จะเกิดเห็นตามว่าการขยันก็ทำให้มีอำนาจในการใช้จ่ายได้ตามความต้องการ ชีวิตส่วนตัวก็จะดีขึ้นและทุกคนก็จะอุดมสมบูรณ์กันทุกคนเต็มไปด้วยความสุข

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์ หรือทุกข์ทางใจของท่าน ผมมีความคิดว่าเราทุกคนเกิดมาก็จะต้องมีทั้งสุขและทุกข์มากับทุกชีวิตกันอยู่แล้วอยู่ที่ว่าจะอยู่กับมันอย่างไรกันมากกว่าชีวิตโดยปกติส่วนตัวผมก็มักจะมีทางดำเนินชีวิตจัดการกับชีวิตโดยผมจะนำเรื่องราวที่ผมเก็บมาทั้งชีวิตมาใช้ในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันไม่ว่าจะเป็นจากผู้ใหญ่ที่ผมนับถือและผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตจากที่ได้สัมผัสโดยตรงหรือว่าได้ทราบประวัติของแต่ละท่านที่ประสบความสำเร็จจากหนังสือหรือค้นคว้าจากตำราเป็นส่วนใหญ่ เพราะผมเป็นคนชอบอ่านก็จะอ่านหนังสือเป็นงานหลักและเมื่อมีเวลาว่างผมก็จะมักอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจในขณะนั้นการอ่านก็เป็นส่วนหนึ่งของความสุขที่ผมมีและในทุกครั้งที่ผมมีความทุกข์เรื่องราวการกำจัดทุกข์อันมาจากการอ่านสะสมไว้ถึงวิธีการบริหารทุกข์ของแต่ละบุคคลได้โดยค่อนข้างที่จะมีประสบการณ์และเรื่องราวชีวิตของผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตท่าน

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิต

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่าย่อยยากกว่าหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัด

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้อย่างไร ควรมีหลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา สมัยนี้ดีกว่าก่อนสื่อดี อินเทอร์เน็ต โสตทัศนศึกษา มีแหล่งการเรียนรู้ทาง่ายมากขึ้น สะดวก รวดเร็ว ทันสมัยทันต่อการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ การหาและออมก็อยู่ที่ขยันและทุ่มเท และออม ผมออมให้ ได้มากที่สุดแต่ไม่ใช่ไปจำกัดการใช้จ่าย

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง ระดับประเทศค่อนข้างพัฒนา ลำบากบุคคลากรก็เรื่องความรู้ความสามารถจริงน้อย เช่นการเมืองที่สืบทอดไม่ใช่จากความรู้แต่จะสืบทอดจากความสัมพันธ์เป็นหลักลูกหลานบางครั้งผมสามารถวัดได้ด้วยซ้ำไปและคนแบบนี้มาปกครอง ประเทศจะพัฒนาได้อย่างไร คือ มีมุมมองเรื่องธุรกิจมากกว่าการทำงานเพื่อประเทศ

ง. การพัฒนาสังคม ต้องช่วยกันสังคมรอบตัวดีขึ้นจากผมทำผมอ่าน ธรรมะจากทุกศาสนาซึ่งอันไหนดีผมก็จะนำมาทำเมื่อคนรู้จักอ่านก็จะทำ มีผลในองค์กรนี้ ผมไม่เคย มองว่าทำอะไรให้องค์กรผมมองแค่หน้าที่ผมทำอะไรให้องค์กรบ้างมากกว่าผมคิดเห็นดังนั้น

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ ไม่ค่อยได้พัฒนาโดยตรง เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปเท่าใดนัก นอกเสียจากว่าจะคอยแจ้งเตือนเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่ รับผิดชอบเข้ามาดูแลมากกว่า เช่น ภูมิทัศน์ในบริษัทก็จะเน้นให้น่าอยู่น่าเป็น ใครเห็นก็อยากเข้า มาร่วมทำงาน เห็นแล้วมีความสดใสสบายใจเกิดขึ้นรู้สึกดีกับสภาพภูมิทัศน์ที่แสดงปรากฏให้เห็นอยู่ทุกวันนี้

๔.๕.๑.๒ คุณ ศุภกาญจน์ พลายแก้ว

สัมภาษณ์ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายธุรการ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธุดงค์วัตร

๑) ความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด
จากปัจจัยที่มีขึ้นทำให้ผมมีความสำเร็จอย่างแรกและคิดถึงอยู่เสมอตลอดเวลา ก็คือความเหมาะสมใน งานที่ต้องทำตัวเองให้พร้อมอยู่ตลอดเวลามีความรู้รอบในทุกงานที่ทำ ผมจะมีแนวความคิดการ วางแผนทำงานและการรู้ธรรมชาติของงานที่มีเข้ามาและบุคคลที่ทำงานนั้นๆ เนื่องจากงานของแผนก ธุรการก็จะมีหลากหลายเพราะทุกอย่างคืองานดังความหมายของแผนกที่ว่างงานที่คอยเป็น ธุระให้แต่ละการจัดการ และตลอดจนถึงขั้นตอนในการดำเนินงานผมก็จะมีหลักคิดอยู่อย่างหนึ่งก็คือ ผมจะมีแนวคิดเพื่อสิ่งที่ดีที่สุดการทำงานที่ค่อนข้างจะเต็มทีกับงานในแต่ละงาน และจะมีการปรับเพื่อ ความเหมาะสมของงานเพื่อให้งานสำเร็จ จากที่ผมได้พิจารณาเลือกคัดสรรสิ่งต่างที่เป็นบรรดาหลายๆ ตัวแปร ขึ้นอยู่กับงานที่ผมทำนี้เชื่อว่าอันดับแรกอันนี้แหละที่จะสำคัญในการที่จะทำงานของผมการ วางตัวบุคคลากร การสั่งสอนให้คำชี้แนะกับลูกน้อง และจะพยายามสังเกตว่าลูกน้องที่ให้ไปทำงานนี้ จะมีคุณสมบัติตรงกับงานหรือไม่อย่างไร อันจะเป็นผลต่อความสำเร็จของงานอันเป็นพื้นฐานหลักของ การมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวเองของเขาเอง อันจะเป็นดัชนีตัวชี้วัดถึงความสำเร็จของผม ว่าสามารถจัดการทั้งงานและทีมงานได้ประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยในบางครั้งก็จะเป็นการกระทำ

ให้ตัวเองมีความพร้อมทำให้รู้รอบกว้างยิ่งขึ้นในงานนั้นๆ บางครั้งอาจจะต้องมีการลงมือทำด้วยตัวเอง เพื่อให้รู้และพอรู้แล้วหลังจากนั้นก็จะมีแนวคิดที่จะช่วยสนับสนุนลูกน้องให้แก้ปัญหา และเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมผู้ใหญ่ก็จะพิจารณาให้เองจากผลงานที่ปรากฏซึ่งก็จะเป็นความก้าวหน้าในงานที่มีต่อไป

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน คุณศุภกาญจน์ ได้กล่าวว่า โดยส่วนตัวของผมแล้วนั้น ก็จะไม่มีความที่จะไปเกี่ยวข้องและไม่มีการไปยุ่งเกี่ยวกับของมีเงินมาต่างๆ อันจะเป็นพื้นฐานของผมและครอบครัวอยู่แล้วและจะเป็นอะไรที่ผมดำรงรักษาไว้ในข้อนี้มาตั้งแต่สมัยเป็นวัยรุ่นแล้ว ส่วนการดำเนินชีวิต ส่วนในการดูแลสุขภาพร่างกายก็จะมีอาการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและก็พยายามทำให้ก่อเกิดเป็นนิสัยที่ติดตัวไปเรื่อยๆ ที่มีโอกาส อันเนื่องจากว่าในสมัยนี้อะไรๆ ก็ไม่มีความแน่นอนสักอย่างแต่ที่รู้แน่ๆก็คือ ผมจะดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระพุทธองค์ที่ตรัสสอนแก่ชาวโลก โดยจะทำอะไรก็ตามที่ จะพยายามให้มีสติสัมปชัญญะ ระลึกถึงอยู่ตลอดเวลาที่จะประกอบกิจการงานด้วยในทุกครั้งก่อนที่จะมีการลงมือทำงานนั้นๆ และที่สำคัญไปกว่านั้นก็ต้องมีความระลึกถึงตัวอยู่ตลอดเวลาในการดำเนินชีวิตด้วยเสมอเช่นกัน เพราะในความเชื่อของผมอย่างหนึ่งและค่อนข้างที่จะดำเนินตามความเชื่อนี้แทบจะร้องทั้งร้อยเลย เมื่อใดก็ตามในทุกขณะที่ผมกระทำหรือประกอบกิจกรรมต่างๆนั้น ยิ่งผมมีสติมากเท่าใดชีวิตของผมก็จะมีความระมัดระวังตัวปลอดภัยกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เราอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว คุณศุภกาญจน์ ได้เล่าถึงชีวิตส่วนตัวให้ฟังและได้ให้ความเห็นว่า การให้เกียรติซึ่งกันและกันทุกคนจะมีในครอบครัวของผม โดยสามารถหลีกเลี่ยงได้ในครอบครัวถือเป็นความเท่าเทียมกันของสิทธิทางครอบครัวเช่นกัน ดังนั้น ครอบครัวของผมจะมีการตกลงกันเอาไว้ว่าเมื่อมีเรื่องใดๆก็ตามที่มีความสำคัญมากหรือน้อยก็ตาม พวกเราจะมีการปรึกษาหารือกันที่สำคัญและถือเป็นคำมั่นของครอบครัวเราก็คือ เมื่อใดก็ตามครอบครัวของเรามีปัญหาหรือมีความคิดเห็นไม่ตรงกันเกิดการขัดแย้งกันขึ้นและทราบได้ก็ตามที่ ปัญหานั้นๆยังไม่ได้ได้รับการคลี่คลายด้วยความเข้าใจกันและตกลงยุติปัญหาจากการพูดคุยกันในครอบครัว ให้มีการยอมรับการแก้ปัญหาต่างๆ คนหนึ่งคนใดก็ต้องไม่มีการหนีจากกันไปไหนและจะต้องอยู่กันเพื่อจบปัญหานั้นๆภายในบ้าน เพื่อจัดการปัญหานั้นให้จบลงอย่างเข้าใจกันและเกิดการยอมรับทุกคนให้จบทุกอย่างในวันนั้น โดยอาจจะต้องมีการพูดคุยกันเพื่อให้ยอมรับซึ่งกันและกันให้ได้ ผมก็ยอมรับว่า ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมาเราสามารถจัดการกับมันได้อย่างแน่นอนเพราะถ้าเรามีการรับฟังกันอย่างดีด้วยความเข้าใจกันและมีความรักความเคารพ ซึ่งกันและกัน สิ่งนี้จะเป็นประจักษ์พยานอย่างดี ที่ทำหน้าที่คุ้มครองปกป้องภัยจากภายนอกเข้ามาสู่ในครอบครัวของผม เป็นต้น

๔) วิธีจัดการกับความสุข หรือทุกข์ทางใจของท่าน คุณศุภกาญจน์ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้และ ได้พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้ฟังดังเคยมีตัวอย่างจากการที่เคยดูภาพยนตร์อยู่เรื่องหนึ่งคือเรื่อง พ่อไก่แจ้ มีคติข้อหนึ่งที่สอนว่าสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม เนื้อหา ก็จะเป็นกล่าวเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า

การทำอะไรอย่างไรรู้ตามที่ตัวของเรานั้นก็จะได้อะไรก็จะได้อะไรทุกอย่าง โดยกรรมก็คือการกระทำเปรียบดั่งว่า ผมได้ทำการปลูกกล้วยผมก็จะได้อินผลของมันด้วยคือกินกล้วยมันจะเป็นอื่นใดไปไม่ได้ แม้แต่ในบางครั้งก็ต้องดูพิจารณาถึงระยะเวลาในการดูแลมันด้วยเช่นกันถึงแม้ว่ามันจะมีรสชาติที่ผิดแปลกออกไป เปรี้ยวหวานต่างกันไปในแต่ละลูกมันก็จะไม่หนีพื้นฐานดั้งเดิมที่เป็นมาได้แต่อย่างใด ฉะนั้นผมมีความเชื่อในหลักของการทำความดีจะต้องได้ดีเป็นตามธรรมดาของมันอยู่แล้ว โดยอีกหลักหนึ่งที่ผมก็จะจำได้ขึ้นใจเลยก็คือในทุกครั้งที่ในหลวงของเราท่านเคยสอนว่า มีหนึ่งในหลายๆข้อที่ที่ท่านทรงสอนพวกเราประชาชนชาวไทย โดยผมจำได้ขึ้นใจจากในหลายๆข้อก็คือ การที่จะทำอะไรในแต่ละอย่างก็ จะต้องมียุติธรรมลึกรู้ตัวในทุกครั้งมีปัญหาและจะทำให้ผมได้รู้จักคิดว่าควรจะต้องทำอะไรและอย่างไร เป็นต้น

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่านคืออะไร สำหรับผมที่ดำเนินอยู่ในทุกวันนี้ก็จะมีหลักธรรมประจำอยู่แล้วก็คือทำความดีไม่เบียดเบียนใคร ผมจะทำทุกวิถีทางที่เป็นไม่เบียดเบียนใครไม่ทำให้ใครเดือดร้อนพอแล้ว ซึ่งแค่ผมทำดีไม่ไปเบียดเบียนใคร ผมทำสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายพอแล้วผมไม่ค่อยคิดมากอยู่แล้วเพราะอะไรๆมันก็ไม่แน่นอนสำหรับชีวิตเราอยู่แล้วพຽງนี้อะไรจะเกิดขึ้นกับเราก็กังไม่รู้อีกผมไม่ค่อยคิดมากเท่าใดนักแต่จะทำทุกวิถีทางที่เป็นการป้องกันให้ดีที่สุดเท่าที่นั่น ตามที่เสียไปเคยสอนไว้อย่าโลภอย่างเดียวก็พอแล้วให้รู้ตัวว่าทำอะไรอยู่และสิ่งที่ไม่ให้ใครเดือดร้อน ไม่มีความอยากก็จะทำให้ลดอบายมุขลดปัญหาต่างๆได้

๖) คำว่า“ยังอยู่ในตำแหน่งสูง ยังจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้” ในความจำกัดความของคำๆนี้แล้ว ผมนั้นตัวของผมเองนั้นมีความเห็นว่ายิ่งสูงยิ่งหนาวจริงหรือเปล่าผมก็รู้นะเพราะอย่างในทะเลทรายยิ่งสูงก็อาจจะร้อนก็ว่าได้ ซึ่งอาจจะสวนกับบางสิ่งบางสถานที่ดังเช่นว่า มันขึ้นอยู่กับพื้นฐานแต่ละคนเป็นมาอย่างไรและมีความสม่ำเสมอ ดังจะเปรียบกับต้นไม้ใหญ่ที่จะค่อยๆโตอย่างมั่นคงและไม่ล้มรากของตัวเองรากมันก็จะขยายแตกแขนงลงไปในดินต่อไปก็จะให้เกิดความมั่นคงแข็งแรงยืนต้นอย่างมั่นคงยิ่งขึ้นและที่สำคัญต้องไม่ล้มรากของตัวเองเพราะว่าถ้าล้มรากของตัวเองแล้ววันหนึ่งลำต้นก็จะล้มลงเนื่องจากไม่มีรากแตกแขนงออกไปจับยึดที่พื้นดิน เป็นต้น เช่นดั่งต้นไม้ใหญ่ที่โตขึ้นมาอย่างมีความมั่นคงตั้งแต่รากมีความมั่นคงขยายสาขากระจายไปทั่วใต้พื้นดินก็จะสามารถยึดเกาะได้อย่างดีมีความเหนียวแน่นเป็นต้นและด้านทานแรงลมต่างๆได้เป็นอย่างดี การที่มีพื้นฐานที่ดีไม่ล้มที่ไปที่มาของตนเองก็ถือจัดว่าใช้ได้การดำเนินชีวิตก็就会有ความมั่นคงเป็นความมั่นคงต่อไปในภายหน้า

๗) มีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้ามีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น โดยหน้าที่การงานแล้วของผมอยู่ในตำแหน่งธุรการในลักษณะของงานก็ต้องเป็นธุระให้คนในทุกเรื่อง อันจะกล่าวได้ว่าแทบจะตัดอะไรออกไปไม่ได้เลยมันเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องมันสามารถตัด

กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งออกไปไม่ได้หรือครับสำหรับในการทำงานเพราะผมเห็นว่า สิ่งนั้นๆ ขึ้นอยู่ที่ว่าเราจะมีวิธีการบริหารจัดการตัวเองอย่างไรมากกว่าเช่นงานของฝ่ายต่างๆ มีความสำคัญทุกงานเรา จะไม่สามารถแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติจำแนกว่าฝ่ายไหนสำคัญกว่าฝ่ายไหนกล่าวคือ ทุกมีความสำคัญหมดเพราะมันคืองานนั่นเอง และผมก็จะมีการให้ความสำคัญในทุกฝ่าย คงจะตัดกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งใดไปได้แต่การทำงานจริงก็ต้องช่วยกันในความสามัคคีเช่น ตัวอย่างที่เห็นง่ายๆ ช่างกำลังติดตั้งแอร์ที่ผนังเพดานและกำลังจะยกขึ้นติดตั้งคนเดียว ก็ทำงานไม่ค่อยถนัดเท่าใดนัก ช่างคนนั้นก็ต้องเรียกคนในทีมมาช่วยหรือ แม้แต่ผู้ที่เรียกร้องขอความช่วยเหลือด้วยก็ตาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วก็ไม่สามารถที่จะตัดกิจกรรมใดออกไปได้สักอย่างเดียวนะแต่จะเพิ่มกิจกรรมต่างๆ เข้าไปยังคงต้องมีไว้แล้วดูในความเหมาะสมเป็นต้น ในบางครั้งงานบางส่วนก็ต้องพึ่งงานช่างเวลาเครื่องมือใช้งานเสียอะไรอย่างนี้ เป็นต้น ก็ต้องดูความเหมาะสมและพิจารณาว่างานมีความสำคัญด่วนหรือไม่อย่างไร

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควรมีหลักการอย่างไร

ก) การเรียนรู้/ศึกษา โดยตัวเองทุกสิ่งอย่างคิดว่าเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด แม้กระทั่งการเลี้ยงลูกยังไม่เหมือนกันซักวันเดียว อย่างเมื่อวันวานผมดูแลลูกของผม อย่างในทุกวันนี้ ก็จะมีการดูแลอย่างหนึ่งและต่อมามีอีกวันถัดไปก็จะดูแลอีกแบบอย่างหนึ่ง เป็นต้น แม้กระทั่งในอนาคตข้างหน้าในวันต่อไปผมจะต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา จะมีสิ่งใหม่เข้ามาเสมอตลอดเวลา ทุกสิ่งอย่างถือเป็นของสิ่งใหม่หมดเลยเรียนรู้ไม่จบสิ้นแม้ว่าเหตุการณ์ในงานจะมีสิ่งต่างๆ ใดเข้ามาทำให้เราใหม่เสมอเจอปัญหาใหม่เสมอการเรียนรู้ไม่จบสิ้นต้องมีการกระฉับกระเฉงปรับเปลี่ยนตัวเอง ให้ทันเหตุการณ์เสมอ โดยไม่ล้าสมัยแต่เราจะต้องมีหลักกว่าเรายึดมั่นในสิ่งไหนการในการเรียนรู้ว่านำไปใช้อย่างถูกต้องกับงานได้อย่างไรโดยไม่ใช้การแสรู้ไปทุกเรื่องไปแต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้สักอย่างเดียวทุกอย่างทำงานสัมพันธ์กันหมดจะแยกย่อยออกไปไม่ได้สักอย่างเดียวเราต้องมีหลักยึดมั่นให้ตนเองว่าจะทำอะไรเดินไปทางไหน

ข) การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ตัดความโลภออกทำในสิ่งที่พอดีก่อน อย่าง เบื้องต้นมาดูในครอบครัวผมก็จะมีเงินเดือนที่ได้มาเราทำอะไรโดยการคุยกับครอบครัวทุกว่าเราจะทำอะไรไม่ให้เกิดความทุกข์โดยจะให้ทุกคนมีความพอเพียงมากกว่า โดยจะมีการแบ่งสรรอย่างพอเพียงในครอบครัว อย่างเช่นเบื้องต้นฐานะทางเศรษฐกิจ เงินเดือนที่ได้มาจะไว้ใช้ทำอะไรหรือว่าเงินส่วนที่เหลือเราจัดสรรกันอย่างไรที่เหลืออยู่จะทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไรบ้างเป็นต้น โดยผมมีความคิดเห็นส่วนตัวจะไม่เอาเงินในอนาคตมาใช้โดยเด็ดขาด โดยจะมีความคิดที่ว่าวันข้างหน้าจะมีไหมมันไม่แน่นอนหรือสักอย่างเดียว เรื่องเงินในอนาคตก็จะมีมีการคุยกันทั้งครอบครัวเลยโดยให้เห็นภาพว่ามีเงินมาใช้พอดีกับที่มีความจะเป็นในปัจจุบันแล้วมันก็จะเหลือมันก็จะค่อยๆ มากขึ้นต่อไปนั่นเอง ทั้งนี้โดยจะสร้างความมั่นคงจากสิ่งที่มีอยู่เก็บหอมรอมริบและเงินหรือทรัพย์สินต่างๆ มันก็จะเหลือเองพยายามสร้างความมั่นคงจากสิ่งที่มีอยู่โดยจะไม่คิดถึงวันข้างหน้าว่าเราจะมี เพราะอะไรมัน

ไม่แนช้อย่างเดียวซึ่งมันก็แน่นอนที่สุดว่าทุกสิ่งในโลกล้วนอนิจจังทุกอย่างมันไม่เที่ยงเลยสักอย่างเดียวอยู่แล้วนั่นเอง

ค) การพัฒนาการเมืองการปกครอง ให้มองในมุมที่กลับกันมากกว่านึกถึงสมัยเรียนมากกว่า การที่จะอยู่ด้วยกันได้คือ มีการรวมขอมกันซึ่งถ้าไม่ปรับเปลี่ยนหรือการรับฟังซึ่งกันและกันอย่างเดียวย่อมมีความจริงห้องเรียนที่อยู่ที่นี่จะเดินต่อไปได้อย่างมั่นคง และที่สำคัญก็คือการอยู่ร่วมกันเป็นห้องเดียวกันนี้ได้ ก็ต้องรวมขอมซึ่งกันและกัน และที่สำคัญคือการรับฟังซึ่งกันและกันการยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นสำคัญคือการรับฟังซึ่งกันและกัน โดยไม่มีอคติต่อกัน เพราะฉะนั้นต้องมีความไว้วางใจกัน โดยการฟังนั้นก็ไม่ใช่รับฟังกันแบบหูซ้ายทะลุหูขวาโดยเราก็คงต้องมีการคิดตามวิเคราะห์ถึงผลที่เกิดขึ้นว่า ใช่หรือไม่ใช่และยอมรับตามความเป็นจริงมากน้อยอย่างไร สมควรเป็นอย่างไรซึ่งในความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ถ้ามีอคติต่อกัน โดยส่วนตัวตามลำพังแล้วสิ่งที่ดีและไม่ดีมันก็จะอยู่กันไม่ได้อย่างสงบสุขอยู่แล้วเป็นพื้นฐาน จงอย่าไปคิดเอาเองว่าในวันหน้าเราจะได้จะมีจะเป็นจะอย่างโน้นอย่างนี้ใดๆทั้งสิ้น ผมจะมองว่ามันไม่แนทุกอย่างไปหรอกครับการรับฟังและมีการรวมขอมกันในหมู่คณะนั้นแหละเป็นจุดเกิดสันติสุขในเบื้องต้น การจดจำฝังใจในสิ่งที่ไม่ดีมาโดยไม่มีการลตราวาศอกซึ่งกันและกันนั้นแหละครับที่เป็นเชื้อไฟที่จะจุดเผาเรากันเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุดจนวาระสุดท้ายมาถึงนั่นก็คือความสูญเสียกันทุกฝ่าย ไม่มีใครแพ้ใครชนะ ดังพระบรมราโชวาทขององค์เหนือหัวในหลวงของปวงชนชาวไทย

ง) การพัฒนาสังคม มุมมองแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ซึ่งมุมมองผมจะเป็นดังนี้ ผมเองก็จะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆที่มีมาติดอยู่แล้วดังที่เป็นอยู่ให้มากมาย เพราะเราสามารถปรับเปลี่ยนที่ตัวของเราเองได้ก่อนก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งอื่นๆ และยังสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งอื่นๆได้อีกด้วยโดยพยายามค่อยๆปรับเปลี่ยนในสิ่งที่เห็นว่าควรน่าที่จะมีการเปลี่ยนแปลงจากชุมชนสังคมที่เป็นอยู่ แต่เดิมนั้นๆว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร ดังนั้นผมก็จะพยายามมองที่สภาวะรอบตัวก่อนเป็นหลักใหญ่ของสิ่งที่ผมคิดจะพัฒนา และยิ่งที่จะมีผลต่อสังคมเล็กรอบตัวด้วยแล้วยังต้องมีความละเอียดอย่างสูงเพราะการเปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบโดยตรง กล่าวคือ ถ้าจะเปลี่ยนแปลงอะไรให้เกิดขึ้นก็จะเปลี่ยนแปลงที่ตัวเองก่อนให้เห็นผลก่อนเป็นอันดับแรกอย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นในเรื่องของความคิดและสิ่งที่กระทำออกไปจากตัวเองก่อนเป็นลำดับแรก ดังจะมีผลกระทบบ้างเล็กน้อยต่อสังคม ซึ่งการพัฒนาสังคมที่เป็นอยู่นั้นถ้ามองดูแล้วมันเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากลำบากก็จะอาศัยจังหวะและการค่อยๆทำไปที่ละนิดและค่อยๆคิดและทำด้วยความละเอียดอ่อนอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคม

จ) การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ โดยปกติส่วนตัวผมก็จะทำตัวคลุกคลีอยู่กับธรรมชาติที่มีมาเป็นพื้นฐานอยู่แล้วในที่ทำงาน โดยจะไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงมากจนเกินไป หรือเราช่วยกันดูแลกันบ้างธรรมชาติก็จะอยู่ได้ดังเช่น ต้นไม้ในบริเวณ บริษัท เบทเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด (มิลิติน) ก็จะมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดีมีความสดชื่นใบไม้เขียวขจี

ก่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ของบริษัทที่สดชื่นน่าอยู่น่าอาศัย เมื่อแรกพบและก็จะเป็สภาพภูมิทัศน์ที่ก่อให้เกิดจินตนาการภาพลักษณ์ที่ดีสำหรับบุคคลภายนอกของการได้เข้ามาสัมผัสบรรยากาศแห่งความสงบร่มรื่น ทำให้ความรู้สึกของแขกผู้มาเยือนหรือพนักงานก็จะได้รับในวังแรกเลยก็คือความร่มรื่นของสถานที่ๆดูแล้วมีความสุขตามีสื่อของธรรมชาติอยู่ทั่วไปของบริเวณบริษัทในแต่ละพื้นที่ และความสดชื่นของธรรมชาตินี้เองผมเชื่อว่าจะส่งผลต่อการที่จะก้าวเข้ามาติดต่อกิจการจากบุคคลภายนอก เพราะเป็นการที่คนเรายู่กับธรรมชาติได้ก็จะมีอาการปรับให้เหมาะสมมีการเอาใจใส่ เช่นเดียวกับสภาพของสังคมที่เราอยู่ธรรมชาติก็จะมากกว่า โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากจนเกิดจนไปนัก ซึ่งในความคิดโดยส่วนตัวแล้วพื้นฐานของจิตใจเราก็จะมาจากสิ่งที่เป็นธรรมชาติตั้งแต่แรกเกิดการเลี้ยงดู ซึ่งสิ่งนี้ถ้ามีมากับทุกคนเป็นพื้นฐานอยู่แล้วก็จะง่ายที่จะจัดการกับสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกิดขึ้นเองครับ

๔.๕.๑.๓ คุณนพดล โกยแก้วพริ้ง

สัมภาษณ์ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป ๑) เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธุดงควัตร

๑) ความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด คุณนพดล ได้ให้คำจำกัดความของคำตอบต่อคำถามข้างต้นว่า “ความขยัน” ผมว่าน่าจะเป็นคำตอบที่ตรงประเด็นยิ่งความหมายก็จะอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้ว ซึ่งไม่ต้องมีคำบรรยายใดๆทั้งสิ้นแล้วละ ผมว่ามันมีความกระชับสั้น ได้ใจความอย่างที่เป็นไปตามจุดประสงค์ของคำถามที่ต้องการคำตอบใดๆมากกว่า โดยคุณนพดล ได้เสริมว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมุมมองของผมด้วยแล้วนี้ไม่น่าจะมีคำตอบใดสำหรับผมที่จะมาแทนคำตอบนี้ไปได้เลย จะมีเสริมเพิ่มเติมก็คือความมุ่งมั่นอีกส่วนหนึ่ง เพราะผมได้ทำการพิสูจน์ด้วยตัวของผมเองและได้เห็นผลจากการกระทำที่ผมได้สัมผัสมาตลอดชีวิตการทำงานและความขยันและมีความรับผิดชอบนี้ ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ด้วยตัวผมเองนี้ที่สัมผัสเห็นด้วยตาที่สามารถวัดผลได้เป็นรูปธรรมคือการมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนอย่างชนิดที่เปรียบเทียบกันได้ชัดเจน โดยเฉพาะตลอดชีวิตการทำงานของผมที่ได้ดำเนินมาถึงทุกวันนี้ก็มาจากความขยันขันแข็งและมีความมุ่งมั่นทุ่มเท มาโดยตลอดจนทำให้ผมมีความสำเร็จก้าวหน้า อย่างเป็นในทุกวันนี้

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน คุณนพดล ก็ได้ให้คำตอบสั้นๆที่เป็นคำจำกัดความอย่างกระชับที่สุดมา ๓ ข้อดังนี้คือ ๑ การพักผ่อนอย่างพอเพียง ซึ่งการพักผ่อนสำหรับผมนี้แล้วก็จะถือว่าเป็นอันดับหนึ่งเลยสำหรับเรื่องดูแลสุขภาพ เนื่องจากว่าการพักผ่อนนี้เป็นพื้นฐานของกระบวนการทำงานของร่างกายต่างๆทุกส่วน ดังนั้นจึงมีความสำคัญต่อผมเป็นอย่างยิ่ง โดยส่วนที่จะมีการดูแลในข้อต่อไปก็จะเป็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินที่จะมาบำรุงและสร้างเสริม

ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย เพราะผมถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำหรับ ในส่วนนี้แล้วสำหรับตัวผม ค่อนข้างที่จะเต็มที่ใช้จ่ายในจุดนี้อย่างมาก และยิ่งต้องเพิ่มความดูแลให้เป็นพิเศษ โดยจะมีการจัดการเกี่ยวกับเรื่องแอลกอฮอล์เป็นพิเศษ จะไม่ทำในสิ่งที่เป้นผลเสียและทำลายสุขภาพในทุกทางเลย ถ้าเลี้ยงได้ก็จะเลี้ยง โดยจะให้ความสำคัญเข้มงวดเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งโดยปกติแล้ว ถ้าไม่มีงานทางสังคมเกี่ยวกับหน้าที่การงาน ผมก็จะตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับร่างกายนี้ออกจากชีวิตความเป็นอยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ในส่วนสุดท้ายที่จะขาดเสียไม่ได้เลยก็คือการออกกำลังกาย โดยนอกจากนี้ก็จะมีการตรวจเช็คร่างกายเป็นประจำในส่วนที่ทำมาเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว สำหรับผมมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ก็การมีความรักในครอบครัว ซึ่งสำหรับผมถือว่าเป็นสิ่งที่ทุกครอบครัวจะขาดซึ่งสิ่งนี้ไปได้ยากยิ่งและที่ต้องตามกันมากับความรักก็หนีไม่พ้นกับคำว่าความเข้าใจซึ่งกันและกันในครอบครัวในทุกเรื่องที่มีก็จะมีการพูดคุยกันปรึกษากันครบทุกคน โดยเฉพาะต้องมีการหันหน้ามาพูดคุยปรึกษาในเรื่องราวของแต่ละคน ซึ่งจากจุดนี้ก็คงจะหนีไม่พ้นการให้หรือจะเป็นการเสียสละที่ไม่หวังผลตอบแทนทั้งเบื้องหน้าท่ามกลางและในท้ายสุด เป็นต้นการทำอย่างนี้ที่ผมกล่าวมาทั้ง ๓ ประการนี้ คือ การมีความรัก มีความเข้าใจซึ่งกันและกันในครอบครัวแล้วหลอมรวมกันจนเป็นการรู้จักเสียสละหรือการให้นั่นเอง ผมจะเป็นการฝึกฝนการทำสิ่งนี้ติดมาจนเป็นนิสัยเกิดเป็นความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนแข็งแรงยั่งยืนในสังคมต่อไป

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์ หรือทุกข์ทางใจของท่าน สำหรับผมและครอบครัวก็สามารถทำได้ง่ายๆโดยการจัดการกับตัวของผมเองดังนี้คือ “การนอน” โดยถือว่าเป็นการพักผ่อนมีความสุขทางใจทางหนึ่ง ที่ผมสามารถทำได้ด้วยวิธีนี้ ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยถึงความสุขที่เป็นนี้ เมื่อผมนอนโดยผมถือว่าเป็นการพักผ่อนอย่างเต็มที่แล้วก็จะมีความสดชื่นของร่างกายกลับขึ้นมาหลังจากที่ประกอบกิจกรรมต่างๆไปในระหว่างวันแล้วนั้นก็จะมีจิตใจที่เบิกบานมีรอยยิ้มที่สดชื่นร่างกายก็จะฟื้น อารมณ์ต่างๆก็จะสดใสมีความสุขขึ้น อีกทางออกหนึ่งสำหรับการหาความสุขอย่างง่ายนั้นก็คือการที่ไปเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างๆส่วนวิธีสุดท้ายและเป็นการบริหารความสุข-ทุกข์อย่างง่ายที่สุดและไม่ต้องการความสิ้นเปลืองปัจจัยต่างๆให้มากจนเกินไปก็คือการดูทีวีอยู่ที่บ้านกับครอบครัวดูรายการบันเทิงหรือธรรมะดังจะเป็นการเพิ่มพูนภูมิธรรมให้สูงขึ้นไปอีกก็น่าจะทำให้จิตใจเบิกบานมากขึ้นในแนวทางที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นต้น

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่าน โดยปกติแล้วสำหรับผมก็จะไม่มีคติธรรมอันใดหรอก ก็น่าจะมีคุณธรรมต่างๆที่คอยจะยึดถือและน้อมนำมาปฏิบัติอย่างเรื่องของความยุติธรรมของตนเองในการที่ดูแลปกครองลูกน้องให้ทำงานกันอย่างมีความสุขเพราะผมถือว่าที่ใดมีความธรรมเกิดขึ้นในที่นั้นๆก็จะมีความรักสามัคคีกันเกิดขึ้นทั้งต่อคนใน

แผนกร่วมงานจะเป็นการสร้างความสำเร็จเติบโตให้กับแผนกส่งผลถึงองค์กรต่อไปในวันข้างหน้า และการทำงานในทุกส่วนงาน ผมก็จะเน้นเรื่องความจริงใจกับพนักงานโดยจะยึดถือเอาของเรา ดังที่ได้มีการดูแลพนักงานและก็จะมีการทำงานให้ประสบความสำเร็จมีความขยันหมั่นเพียรจนทำให้แผนกที่ทำงานมีความน่าอยู่เพราะพนักงานก็จะรู้สึกอบอุ่นในสถานที่แห่งนี้ที่มีแต่ความจริงใจของเหล่าหัวหน้าพนักงานเปรียบเสมือนเป็นบ้านหลังที่สอง เมื่ออยู่กันด้วยความสามัคคีมีความจริงใจต่อกันแล้ว สิ่งหนึ่งที่จะตามมาในการทำงานนี้ก็คือต้องมีการให้ความช่วยเหลือพนักงานที่มีความประพฤติดี ขยันหมั่นเพียรทำงานดีเชื่อฟังคำสั่งปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้” สำหรับในส่วนนี้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาและเห็นด้วยอย่างยิ่งดังจะเปรียบเทียบกับการทำงานที่ผ่านมา โดยประสบการณ์ของผมโดยตรงนี้ ดังจะเห็นว่าการทำงานที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้นไปในแต่ละระดับชั้นก็จะมีแต่เรื่องของการทำงานที่เป็นเชิงตัวเลข การวิเคราะห์ การตัดสินใจ เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเนื้อหาของงานก็จะเพิ่มสำคัญและ การนำเสนอเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เป็นธรรมชาติของการทำงานอยู่แล้ว ซึ่งสำหรับผมแล้วในวันนี้เริ่มจะมีความระมัดระวังเกี่ยวกับการทำงานมากขึ้นเป็นเท่าตัว เพราะถ้างานเกิดมีปัญหาขึ้นเราก็จะยังมีความกังวลเกี่ยวกับการผิดพลาด เนื่องจากว่าการทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นไปก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่องานมากเข้าเป็นเงาตามตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ยาก

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น คำพูดที่คุณนพดล พูดมานั้นฟังดูเหมือนง่าย ๆ แต่นักกล่าวคือการที่จะงานให้ก้าวหน้าจนอยู่ในระดับที่มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นนั้นขึ้นกว่าแต่ก่อนก็คือไม่จำเป็นต้องสร้างภาพนั้น ผมมีความเห็นว่าในการทำงานที่แท้จริงนั้นก็จะขึ้นอยู่กับผลงานที่ออกมาเป็นหลักอยู่แล้วใครไม่เห็นเราเห็นอย่างน้อยก็รู้อยู่แก่ใจว่าสิ่งที่ทำลงไปนั้นเราให้ความทุ่มเทกับการทำงานนี้นานองเพียงไร สุดท้ายก็จะสรุปตัดสินกันที่ความสำเร็จในงานอย่างแท้จริง ไม่อาจทำการสร้างภาพให้เกิดขึ้นถาวรได้เพราะงานที่ทำมาทั้งหมดขึ้นอยู่กับความทุ่มเททั้งปวงของสิ่งที่ผมทำทุกอย่างแต่มาจากรากฐานของความเป็นจริงเพราะงานยิ่งโดดเด่น

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้อยอดเยี่ยม ควรมีหลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา สำหรับผมในส่วนนี้ก็จะมีความที่เป็นที่ปกติธรรมดาเลยก็คือ การไม่มีคือขาด และเมื่อขาดแล้วก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติม

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ในหัวข้อนี้ก็ต้องกลับไปตีคำถามตอนต้นๆ ที่ว่าด้วยการขยันขันแข็งในการทำงานให้มากขึ้นกว่าเดิม เป็นต้นว่าถ้างานมีการทำงานนอกเวลาที่ต้องหมั่นเพิ่มพูนรายได้ให้มากกว่าเวลางานที่ทำในเวลาปกติ หรืออีกนัยหนึ่งถ้างานที่ทำอยู่เวลาก็ถูกจำกัด

อยู่ภายในโรงงาน เราก็ต้องหารายได้พิเศษทางอื่นๆ เช่นหาอาชีพเสริมจากรายได้ประจำที่มีขอบเขตจำกัดอยู่

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง จะไม่ค่อยได้มีส่วนตรงนี้เท่าใดนัก นอกจากการรับข่าวสารด้านนี้เท่านั้น โดยส่วนใหญ่ก็จะมี การปกครองในผู้ได้บังคับบัญชาโดยความ ยุติธรรมมีความอนุเคราะห์ช่วยเหลือตามเหตุผลและการประเมิณก็จะดูจากประวัติสถิติข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องความขยันความซื่อสัตย์ เป็นต้น

ง. การพัฒนาสังคม ก็จะสอดคล้องกับข้อดังกล่าวข้างต้นที่เกี่ยวกับเรื่อง การปกครองซึ่งก็น่าที่จะมีเรื่องการดูแลความเป็นอยู่ของพนักงานให้อยู่ดีมีสุข โดยทั้งนี้ก็จะขึ้นอยู่กับ การทำงานเป็นหลักใหญ่จะพยายามปลูกฝังให้พนักงานมีความรักต่อองค์กรเป็นส่วนใหญ่ โดยจะมี หลักของความซื่อสัตย์สุจริต

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ สำหรับในส่วนนี้ก็จะดู สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นหลักอาจจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยในสถานที่ทำงานต้องน่าอยู่มีความ เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น

๔.๕.๑.๔ คุณปรภากร สท้านโยธิน

สัมภาษณ์ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป ๑) เพศชาย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายควบคุม

ผลิตภัณฑ์ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธุดงค์วัตร

๑) ความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด ดังนี้ครับผมจะขอให้อธิบายเป็นข้อๆ ดังนี้ ๑) ความมุ่งมั่นและทุ่มเทการทำงาน ที่พร้อมจะลุยกับ อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้งานบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรคาดหวัง บางคนท้อกับงานทำให้ไม่มี ความมุ่งมั่นจนต้องถอยและยอมแพ้ไป ๒) ไม่หยุดคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงาน การที่เราไม่หยุดคิดทำให้ได้ มีโอกาสได้ลองและทำวิธีต่างๆซึ่งในทุกๆความคิดอาจไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงแต่ขอให้แก่ ๑๐๐ ความคิดมี ๑ ความคิดที่ใช้ได้ก็พอใจแล้ว เชื่อกันว่าความคิดที่ทำให้ประสบความสำเร็จกลายเป็น Project ที่ผู้บริหารชมเชยไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างทำงาน แต่เกิดขึ้นที่บ้าน เพราะที่ทำงานเราจะยุ่งทั้งวัน จนไม่มีเวลาคิด ๓) ไม่พอใจกับผลงานในปัจจุบันและไม่คิดว่าวันนี้ทำดีที่สุดแล้ว จงคิดไว้เสมอว่าทำ อย่างไรให้พรุ่งนี้มีผลงานที่ดีกว่าวันนี้ เพราะหากคุณคิดว่าวันนี้ดีที่สุดแล้วคุณจะไม่ทำอะไรเลย ๔) รู้จักนำเครื่องมือต่างๆมาใช้เครื่องมือต่างๆที่ผมนำมาใช้กับองค์กรคือ KPI ใช้ในการวัดประสิทธิภาพใน การทำงานทั้งองค์กร ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์ จนทำให้ลดค่าใช้จ่ายและเวลาในแต่ละ ขั้นตอนการทำงานตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ และได้ทำ Re-Organize ให้มีระดับชั้นลดลง จาก ๔ ชั้นเหลือ ๓ ชั้น ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างทั่วถึงและสามารถติดต่อ/รับทราบปัญหาที่

เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ๕) จัดบันทึกแทนการจดจำเมื่อมีงานหรือความคิดอะไรใหม่ๆ ผมจะจดบันทึกตลอดเพราะการจำทำให้ลืม ดังนั้นปากกากับกระดาษโน้ตจะติดตัวอยู่ตลอด ปัจจุบันมี Galaxy Note ทำให้ง่ายขึ้น ๖.) ใช้การปกครองลูกน้องแบบให้คุณให้โทษ โดยยึดหลักสายกลางคือไม่ตึงเกินไปและไม่หย่อนเกินไป ใช้การสอนแทนการตำ คนทำผิดต้องได้รับรางวัลและคำชม ส่วนคนทำไม่ดีต้องถูกลงโทษ ๗) สร้างความสามารถให้พร้อมรับกับโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน ผมมักจะมีแนวคิดของการทำงานและการด ๑) คิดไว้เสมอว่า “นักรบถ้าไม่อยู่ในสนามรบก็ไม่มีค่า” เพราะหากคนเก่งมีความสามารถแต่ป่วยไม่สามารถมาทำงานได้ก็ไม่มีค่าเช่นกัน ดังนั้นการดูแลสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ๒) ไม่นำสิ่งไม่ดีเข้าสู่ร่างกาย คือไม่สูบบุหรี่หรืออยู่ในบริเวณคนที่สูบบุหรี่ ทานอาหารที่สะอาดและปรุงสุกเท่านั้น โชคดีที่แม่บ้านผมจะคอยดูแลตลอดและจะใส่ใจกับอาหารที่เข้าสู่ร่างกายไม่ดื่มเหล้าพรา่หรือ ๓) ไม่อยู่ในท่าเดิมนานๆ ทำให้เครียดและเกิดการเจ็บป่วยได้ ผมจึงมีการการเดินตรวจงานเสมอๆ วิ่งเป็นการคลายเครียดและเป็นการออกกำลังกายไปในตัว พอตีผมทำงานอยู่ในคลังสินค้าซึ่งมีพื้นที่กว้าง การเดินตรวจงานเพียงวันละ ๒-๓ รอบทำให้ได้ออกกำลังกายไปในตัว ๔) พักผ่อนอย่างเพียงพอ ผมจะนอนอย่างน้อยวันละ ๗-๘ ชม. โดยตัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็นเช่นไม่ดูละครเป็นต้น เพราะหากเรานอนน้อยเมื่ออยู่ที่ทำงานจะไม่สดชื่นสมองจะไม่แล่น

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว หลักในการสร้างความสัมพันธ์มีกิจกรรมภายในครอบครัวโดยทุกเย็นวันศุกร์จะตีแบดมินตันหน้าบ้านจากนั้นจะออกไปทานข้าวเย็นนอกบ้าน และทุกวันสำคัญทางศาสนา จะต้องไปทำบุญตักบาตรที่วัดด้วยกัน ในครอบครัวของผมก็จะอยู่กับแบบใช้หลักประชาธิปไตย การประชุมปรึกษา พูดคุยเมื่อเกิดความคิดไม่ตรงกัน ไม่ใช่อำนาจตัวเองตัดสิน โดยในส่วนตัวสุดท้ายผมก็จะสร้างความไว้วางใจให้กับภรรยาโดยการทำสิ่งที่บางครั้งทำได้ยากก็ต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้เพื่อความสุขสงบสันติภายในครอบครัว หากมีปัญหาเกี่ยวกับภรรยา ผมคิดว่าบรรยากาศในบ้านก็จะไม่มีความสุข จึงต้องให้ภรรยารู้สึกไว้วางใจในทุกๆ เรื่องในการกระทำที่ต้องทำ

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์หรือทุกข์ทางใจของท่าน โดยส่วนตัวของผมก็ค่อนข้างที่จะดำเนินชีวิตด้วยการมีสติกำกับอยู่เดิม มีการ วิเคราะห์สาเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น โดยไม่แ้วและใจร้อน จะค่อยๆ พยายามคิดพิจารณาอย่างละเอียดว่าความสุขที่ได้เป็นจริงหรือไม่ และความสุขที่ได้รับมามันเกิดจากปัจจัยใดและจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร เท่านั้นความสุขจะกลายเป็นความสุขที่แท้จริงและมีความสุขก็จะหมดไป ในระหว่างการทำงานผมก็จะมีสังคมการทำงานและก็จะไม่ลืมครอบครัวเป็นอันขาด ก็จะมีการเลี้ยงฉลองกับครอบครัวเป็นประจำ และสังคมกับเพื่อนๆ บ้างในบางครั้ง เมื่อถึงเวลาที่มีความสุข และจะพูดคุยปรึกษาโดยการพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับและก็จะทำการปรับทุกข์และร่วมกันแก้ไขเรื่องราวต่างๆ ที่มีมาเกี่ยวกับภรรยาเมื่อเกิดความสุข ผมจะมีการให้รางวัลกับตัวเองทุก

ครั้ง เมื่อการทำงานที่มีอยู่และประสบความสำเร็จเข้า โดยจะมีการตั้งเป้าหมายเพื่อที่จะทำในสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จ และผลสุดท้ายก่อนที่จะเปลี่ยนเป้าหมายไปทำงานอื่นๆ ผมก็จะจบงานสุดท้ายด้วยการสุดให้รางวัลกับตัวเองเพื่อเป็นแรงผลักดันในการทำงานต่อไป

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่าน

ผมมีความคิดและคติธรรมของการทำงานที่ว่า “ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน” การที่เรายังเป็นพนักงานกินเงินเดือนสิ่งที่จะต้องทำคือให้เจ้าของบริษัทเห็นว่าผลงานของเรามากกว่าเงินเดือนที่เขาจ่ายให้เรา ดังนั้นในระดับของตำแหน่งผู้บริหารจะต้องทำให้ลูกน้องของเราทุกคนมีผลงานมากกว่าเงินเดือน วันนี้ดีกว่าเมื่อวานและพรุ่งนี้ต้องดีกว่าวันนี้เสมอ อย่าหยุดคิด/หยุดทำ ที่จะทำให้งานดีขึ้นในทุกวัน เพราะถ้าเราหยุดก็ถือว่าเราได้เดินถอยหลังแล้ว คนมีค่าสำคัญที่สุดระหว่างงานกับคน สำหรับผู้บริหารบางคนคิดว่างานต้องมาก่อนเพื่อแสดงผลงานออกมาได้อย่างชัดเจน แต่สำหรับผม คนต้องมาก่อน เพราะถ้าคนหรือพนักงานมีความสุขรู้สึกมีความสุขในชีวิตการทำงาน ผลงานของเขาจะออกมาเองและจะออกมาแบบต่อเนื่อง โดยไม่ต้องบีบบังคับแต่อย่างใด

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้”

ผมมีความคิดเห็นตรงกันกับคำว่า “ยิ่งตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้” เพราะตำแหน่งสูงหมายถึงการมีลูกน้องจำนวนมาก และเราจะเป็นที่จับตาในทุกๆ เรื่อง การที่เราไม่สามารถควบคุมจิตใจได้จะทำให้ไม่สามารถควบคุมการทำงานในภาพรวมได้ โดยเฉพาะคำพูด ส่วนใหญ่ผู้บริหาร ที่ไม่สามารถควบคุมจิตใจได้จะหลุดออกมา ทำให้ผู้ที่ได้ยินเกิดความรู้ได้ว่า ผู้บริหารท่านนั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับ

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น แน่นนอนครับว่า ยังมีก้าวหน้ามีตำแหน่งที่สูงขึ้น เวลาของเราจะหายไป กิจกรรมที่ไม่จำเป็นทุกอย่างจะถูกจำกัดโดยบางที่เราไม่รู้ตัว เช่น การเป็นผู้บริหาร วันเสาร์และอาทิตย์ จะถูกเชิญไปสัมมนาเป็นประจำ ทำให้เวลาที่ทำกิจกรรมกับครอบครัวหายไป การที่ต้องมองภาพรวมขององค์กรและต้องมีเวลาคิดแก้ไขปัญหาในระยะยาว การคิด Project ใหม่ๆ เพื่อพัฒนางานไม่ให้อยู่อยู่กับที่และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ทำให้กิจกรรมที่ต้องถูกจัดสรร ตามลำดับความสำคัญ

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควร有什么การอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา ผมมองว่าการศึกษาของประเทศไทยอยู่ในช่วงขาลง ทุกคนเน้นการเรียนเพื่อมุ่งหวังเกรดหรือคะแนนเพื่อมุ่งการ Entrance เข้ามหาวิทยาลัย เมื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัยแล้วก็มุ่งเน้นแต่ในตำราเพื่อให้จบออกมาทำงานเป็นลูกจ้าง ดังนั้นในมุมมองของผมควรปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นการประกอบอาชีพส่วนตัว มุ่งการสอนแบบเรียนรู้ด้วยสิ่งที่เห็นจริงเช่นเดียวกับประเทศที่เจริญแล้วเขาสอนกัน

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ผมมองว่าประเทศไทยทำยาก หากรัฐบาลไม่นิ่ง และการเมืองยังเป็นแบบนี้ ผมว่านับวันมีแต่จะทรุดลง นอกจากจะต้องปฏิรูปการเมืองใหม่ใหม่ทั้งหมด

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง สถานะการปัจจุบันลำบากครับ ผมมองว่าต้องปฏิรูปการเมืองใหม่ทั้งหมด

ง. การพัฒนาสังคม ในสภาวะปัจจุบันสังคมได้ถูกแบ่งแยกทางความคิดโดยสื่อทุกวันทำให้เกิดความขัดแย้งกันเองไม่เว้นแม้กระทั่งสามีกับภรรยา พ่อกับลูก เพื่อนกับเพื่อน ดังนั้นการพัฒนาสังคมต้องเริ่มจากทุกจุด โดยเริ่มจากสถาบันครอบครัวก่อน แล้วพัฒนาไปจนถึงสังคมใหญ่สุดคือสังคมระดับประเทศ โดยผู้นำจะต้องมีแผนพัฒนาอย่างชัดเจนและเอาจริงเอาจังและยังผู้นำเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแล้วทุกอย่างพัฒนายาก

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ ต้องให้ทุกคนตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหากทุกคนไม่รักษาสภาพแวดล้อม โดยปลูกฝังตั้งแต่เด็กไปจนโต ในส่วนเจ้าของธุรกิจ รัฐจะต้องกำหนดให้ทุกบริษัทมีแผนในการรักษาสภาพแวดล้อมและให้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัดว่ามีการกระทำตามแผนที่กำหนดหรือไม่

๕.๒.๑.๕ คุณอารีย์ วนาวรรกุล

สัมภาษณ์ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายควบคุมคุณภาพ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล

๑) ท่านคิดว่าความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด เกิดจากทีมงานที่มีประสิทธิภาพและมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้อื่นยอมรับผลงานที่ได้ทำลงไป เพราะอย่างไรก็ดีการทำงานทุกส่วนที่เกิดขึ้นก็จะส่งผลต่อฝ่าย/แผนก หรือแม้แต่งานย่อยที่ประกอบกันขึ้นมา จนก้าวมาเป็นส่วนงานที่ท่านทำงานอยู่ด้วยกันในนั้นผลรวมขององค์กรโดยรวมในเบื้องต้นก็จะมองที่แผนกหรือฝ่ายตามลำดับ

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน จะมีการรับประทานอาหารให้ครบทุกหมู่และจะไม่รับประทานอาหารที่มีรสจัดจนเกินไปนัก เช่น หวานจัด, เค็มจัด จนเกินความจำเป็น และจะหมั่นคอยหาโอกาสในการออกกำลังกาย ถ้าเวลาจัดสรรได้ดีพอก็จะพยายาม และสิ่งสุดท้ายที่มีความสำคัญไม่แพ้กันก็คือจะพยายาม ทำจิตใจให้สงบมีการทำสมาธิในบางครั้งที่มีโอกาสและตั้งใจ

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ให้เวลากับครอบครัวทำกิจกรรมทำด้วยกัน เช่น ทานข้าวนอกบ้าน ,หาโอกาสไปเที่ยวด้วยกัน รับฟังความคิดเห็น รู้จักให้อภัย ไม่เก็บเรื่องเก่ามาพูดซ้ำๆ อันจะเป็นการบั่นทอนจิตใจของคนในครอบครัวอย่างมาก

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์หรือทุกข์ทางใจของท่าน สำหรับดิฉันก็จะมีความคิดเห็นแนวธรรมะผสมผสานเข้าไปดังเช่นกรณีการขึ้นมาของปัญหาต่างๆ และมีการสะสมประเด็นเข้ามา ซึ่งก็จะมีอาการสะสมทับทวีกันรุมเร้าเข้ามา ดิฉันก็จะมีแนวทางหรือแนวความคิดที่มีอยู่ว่า จะทำให้สิ่งนั้นดีที่สุดและเมื่อสุดท้ายแล้วถ้าสิ่งนั้นอยู่กับปัญหาไม่ได้ทำให้เงินงานไปต่อไม่ได้ ก็จะมีการปล่อยวางสิ่งนั้นๆ ไปเสียไม่ว่าจะเป็นงานน้อยใหญ่ก็ตามหรือแม้กระทั่งกับ ปัญหาส่วนตัวก็จะมีแนวความคิดในลักษณะเดียวกัน ความสุขหรือทุกข์ไม่ได้อยู่กับตัวเราติดตัวตลอดไป จะพยายามตั้งรับความทุกข์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น ค่อยๆ คิดแก้ปัญหาและจะพยายามตั้งอยู่บนความไม่ประมาท โดยจะมีแนวความคิดกับสิ่งต่างๆ ดังที่ว่า มีสุขได้ก็มีทุกข์ได้

๕) ติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่าน ดังผลงานของเราที่ปรากฏออกมาสู่สายตาของสังคมโดยรวมนั้นมันไม่ได้เกิดจากการทำงานเราเพียงคนเดียวต้องให้ความสำคัญกับทีมงานทุกคน รับฟังความคิดเห็นของทุกคนในทีม ดูแลทุกคนในทีมเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้” คุณอารีย์ได้ให้ความเห็นโดยส่วนตัวว่า มีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเพราะการตัดสินใจของเรามีผลต่อผู้อื่นทั้งผู้ใต้บังคับบัญชาและฝ่ายอื่นๆ ในองค์กร ทำให้ส่งผลต่อการทำงานอันอาจจะกระทบต่อการดำเนินกิจการของบริษัท และก็จะแสดงผลย้อนกลับมายังองค์กร ทำให้มีผล กระทบลงมาถึงลำดับจนถึงคุณภาพชีวิตโดยรวมเป็นต้น

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น ดิฉันจะไม่เห็นด้วย กิจกรรมทุกอย่างที่ทำมีผลต่องานที่ทำไม่มากนักน้อย โดยความคิดเห็นพื้นฐานก็จะมีความคิดการทำงานมากผลก็จะมากตามไปด้วย การตัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็นออกไปก็จะยิ่งส่งผลให้มูลค่าของงานนั้นๆ ลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควรมีหลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลาฝึกฝนอบรมตนเองตลอดเวลา

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ขยันและเก็บออมใช้จ่ายอย่างพอเพียง

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง ไม่ทะเลาะกันให้ฟังเหตุผลด้วยความเข้าใจ

ง. การพัฒนาสังคม ปฏิบัติตนเองให้ดีและพัฒนาสังคมรอบตัวก็จะดีสู่สังคมกว้างต่อไป

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ ไม่ทำสิ่งแวดล้อมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องให้เสีย

๔.๕.๑.๖ คุณภิญโญ วิทยาญวิฑูร

สัมภาษณ์ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการอาวุโสแผนกจัด

ผลิตภัณฑ์ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตในการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล

๑) ท่านคิดว่าความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด ในส่วนตัวของผมเองนั้นขอมองออกเป็นสองส่วนด้วยกันคือตัวผมเองกับตัวของผู้ใต้บังคับบัญชาความผมจะคุยกับพนักงานโดยตรงไปตรงมาจริงใจ เรื่องการให้ความยุติธรรมสิ่งที่ได้รับคือความเชื่อมั่นผมจะต้องเป็นต้นแบบของพวกเขาทั้งหมดทุกอย่าง ความตรงไปตรงมาสิ่งที่ผมได้รับกลับมาจากพวกเขาก็คือความจริงใจกับผม มีความเชื่อมั่นในตัวผม และให้การเคารพเชื่อฟัง โดยธรรมชาติไม่ต้องมีการฝืนใจ ความเชื่อมั่น จากพนักงานผมต้องเป็นต้นแบบในทุกอย่างไม่ว่าในเรื่องความคิดหรือการทำงานซึ่งงานทุกอย่างที่ผมต้องรู้ทั้งหมดทุกอย่างก่อนเป็นอันดับแรกพอรู้แล้วก็สามารถถ่ายทอดให้เขาได้ คนที่เก่งขึ้นมาก็จะเป็นการก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวเอง เป็นต้นการใช้ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญก่อให้เกิดความกลมเกลียวในการทำงาน อันดับแรกที่มีผลต่อปัจจัยในข้อที่พูดถึงกันนี้ก็คือความจริงใจและความยุติธรรมและพวกเขาก็จะมีศรัทธาและความเชื่อมั่นในตัวของเรา ซึ่งถ้าพวกเขาไม่มีในสองส่วนนี้เขาก็จะไม่สามารถทำงานตรงนี้ได้เพราะส่วนตัวจะมีผลโดยตรงกับเขาพอเขาทำได้ในหน้าที่การงานก็就会有ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาก อย่างตัวผมก็จบสายพลแต่ผมก็สามารถนำการ Motivate มาทำงานให้เป็นทีมจนได้ มากขึ้นตามลำดับจะเน้นการทำงานเป็นทีมที่มีความสามัคคีกลมเกลียวการ Motivate การทำงานเป็นทีมในลักษณะนี้ถือว่าประสบผลสำเร็จผมก็ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะใช้ได้กับการทำงานที่นี้ได้โดยมีการทำงานเป็นทีม เป็นต้น ดังนั้นก็พอจะสรุปเป็นหลักใหญ่ๆ ๓ ส่วนได้ก็คือ ๑.ความจริงใจ ๒.ความยุติธรรม ๓.การทำงานเป็นทีม

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน ออกกำลังกายเป็นอันดับต้นๆ ผมเป็นนักกีฬาอยู่แล้วผมก็ต้องหาเวลาให้ได้การออกกำลังกายเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อมีเวลาหรือหาเวลาไม่ได้จริงๆผมก็จะทำทุกอย่างให้มีช่องว่างที่พอที่จะสามารถทำการออกกำลังกายให้ได้เป็นต้นและก็เรื่องการกินอาหารที่เป็นประโยชน์เป็นต้น การเล่นกีฬาก็จะมีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ กาววิ่งเสาร์-อาทิตย์เป็นประจำอย่างน้อยต้องวิ่ง ๕ กิโลเมตรเป็นอย่างต่ำ

๓) **หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว** ผมมองว่าจะต้องมีความรับผิดชอบอย่างหนักแน่นทุกอย่าง สำหรับผมความรับผิดชอบต้องมาเป็นอันดับต้นๆก่อนทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าใช้จ่ายหรืออะไรต่างๆ และการรับผิดชอบก็จะครอบคลุมทั้งหมดเลยคือผมจะดูแลในทุกส่วนที่เป็นรายละเอียดด้วยผมก็จะให้ความรักความสามัคคี เช่นอยากได้อะไรผมก็จะหามาให้ได้และจะทำให้ใกล้เคียงเป้าหมายมากที่สุดและทำทุกอย่างให้ได้ตามเป้าหมายทุกสิ่งให้สำเร็จให้จงได้ไม่ว่าจะมีหนทางที่จะต้องฝ่าฟันลำบากเพียงไรผมก็จะต้องทำให้สำเร็จให้จงได้อย่างน้อยก็ให้เข้าใกล้เคียงสิ่งนั้นๆที่เป็นเป้าหมายให้ใกล้ที่สุดเท่าที่เป็นได้ต้องทำทุกอย่างตามหน้าที่ให้สมบูรณ์

๔) **วิถีจัดการกับความทุกข์ หรือทุกข์ทางใจของท่าน** ผมจะคิดแบบกลางๆอยู่ที่ใจเรามากกว่า ไม่คิดอิศาริชา ผมจะไม่คิดทุกข์ไม่ท้อแท้ อยู่ที่ไหนผมพยายามกำจัดปัญหาทุกอย่างไม่เคยคิดท้อแท้ปัญหาทุกอย่างผมคิดว่าสามารถแก้ไขได้ทั้งหมดทุกอย่างไม่มีอะไรสักอย่างเดียวที่ผมทำไม่ได้ ไม่เคยคิดเรื่องทุกข์ ผมพยายามมองว่าปัญหาที่มีมาผมสามารถแก้ไขได้ทั้งหมด จะทำอะไรทุกอย่างด้วยใจของเรา ทุกอย่างผมแก้ไขได้หมดไม่เคยท้อแท้แต่อย่างใด

๕) **คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่านคืออะไร** คิดมากกว่าคิดดีไว้ก่อนเพราะผมจะคิดดีไว้ก่อน จะต้องทำดี พูดดี

๖) **ท่านเห็นด้วยกับคำว่า“ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้”** สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผมถือว่ามีความสำคัญมากเป็นอันดับต้นๆ สำหรับผมจะหมายถึงการควบคุมอารมณ์ จิตใจ สภาพการวางตัวให้มากเป็นอย่างดี มีการวางตัว มีความเสมอภาคกับพนักงานให้อย่างยิ่ง

๗) **ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้ามีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น** ซึ่งโดยลำพังส่วนตัวแล้วผมกลับมองว่าการตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปนั้นผมค่อนข้างที่จะเห็นตรงกันข้าม ผมมีมุมมองที่ย้อนกลับสวนทางกันมากกว่า สำหรับตัวผมไม่ได้คิดว่าต้องตัดอะไรออกไป ผมกลับมองว่าต้องทำทุกอย่างอย่างมากกว่าเดิมขยันขันแข็งให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และต้องทำให้แตกต่างโดยไม่เหมือนกับคนทั่วไป เช่นถึงเวลาเข้างานคนอื่นอาจเข้างานตรงตามเวลาแต่ผมสามารถเข้างานก่อนเวลาเพื่อมาทำการเตรียมตัวให้พร้อมไว้ก่อน หรืออีกมุมหนึ่งปกติคนนอนตื่นปกติ ๖ โมงผมก็จะทำการเผื่อเวลาในการเตรียมตัวให้มากกว่าเดิมหรือเรียกง่ายๆว่าเตรียมตัวเองให้พร้อมก่อนเวลาผมก็สามารถที่จะมีเวลาในการทำงานที่เป็นจริงมากกว่าคนอื่นๆทั่วไป ซึ่งถ้าผมทำอะไรหรือรับผิดชอบสิ่งใดแล้ว ผมก็ต้องทำสิ่งนั้นให้ดีกว่าคนอื่นเสมออย่างน้อยก็คิดว่าเรามีเวลาทำมากกว่าคนอื่นเสมอ ทำให้แตกต่างกว่าคนทั่วไปโดยในส่วนตัวต้องเป็นอย่างนั้นตลอดเวลา

๘) **หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควร有什么การอย่างไร**

ก. **การเรียนรู้/ศึกษา** ต้องคอยปรับปรุงวิ่งเข้าไปหาแหล่งความรู้ต้องวิ่งเข้าหาพยายามปรับสภาพใหม่ตลอดเวลา

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ผมมีความเห็นว่ามันน่าที่จะต่อเนื่องมาจากข้อที่ ๑ เนื่องจากว่าค่อนข้างที่จะสัมพันธ์ถ้ามีความรู้การเติบโตก็จะก้าวหน้าหลังจากมีการพัฒนาด้านความรู้มีความสามารถคำตอบคือ ความสำเร็จดังข้อที่ ๑ ก็จะตามมา

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง ก็จะมีความคิดเห็นคล้ายๆกันไม่แตกต่างจากช่วงที่ได้ให้สัมภาษณ์พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับจิต

ง. การพัฒนาสังคม ผมไม่ได้มีเวลาที่จะดูในส่วนนั้น ส่วนมากก็จะช่วยเหลือกันในแง่ของความคิดให้ความร่วมมือทางสังคมเป็นอย่างดี

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ คือทุกวันนี้ทำไปโดยไม่รู้ตัวเช่น อาจจะทำให้มลพิษแก่สังคมและไม่สร้างสิ่งแวดล้อมแก่สังคม

๔.๕.๑.๗ คุณสุกิตต์ บุรณจินดา

สัมภาษณ์ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการแผนกบริหารการจัดส่ง บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) ระดับคุณภาพชีวิตกับการประยุกต์ใช้หลักธุดังค์

๑) ท่านคิดว่าความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด ผมมีความคิดเห็นว่าการที่เรามีความตั้งใจและความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงานทุก ๆ อย่างที่รับผิดชอบและที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้งานทุกๆ งาน ลุล่วงไปได้ด้วยดี

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน สำหรับแนวทางในการคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ฉันเห็นประโยชน์จากการกินอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งและนอกจากการบำรุงร่างกายด้วยอาหารที่มีประโยชน์แล้ว ผมก็จะให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายเพื่อเสริมความแข็งแรงให้กับร่างกายและระบบการทำงานต่างๆของร่างกายมีการฝึกฝนกล้ามเนื้อให้มีความเคยชินต่อการเคลื่อนไหวไม่ว่าจะหนักหรือน้อยต่างกันตามแต่อวัยวะของร่างกายจะรับไหว โดยมีการให้เวลากับกิจกรรมนี้ก็จะมีการให้เวลาพอประมาณในคราวที่ประสบโอกาส ในส่วนที่สำคัญไม่แตกต่างกันเลยสำหรับผมพักผ่อนโดยให้เพียงพอ

๓)หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ผมจะมีเวลาให้ครอบครัวอย่างเพียงพอและจะมีความเหมาะสม โดยจะเอาใจใส่ทุกคนในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในครอบครัวอย่างมีสติและไม่ใช้ความรุนแรง

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์ หรือทุกข์ทางใจของท่าน ใช้ความคิดให้รอบคอบและถูกต้องกับความทุกข์หรือทุกข์ที่เกิดขึ้นว่าควรจะทำอย่างไร ทำกับมันอย่างไร หากิจกรรมอื่น ๆ ทำเพื่อ

ระบายออกอย่างเหมาะสมและไม่ผิดกฎหมายหรือเดือดร้อนผู้อื่น หากคนปรึกษาที่สามารถไว้วางใจและเชื่อใจได้ว่ามีความรักและหวังดีกับเราจริง ๆ

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่าน
 ทำวันนี้ให้ดีที่สุด ปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้ แต่ต้องใช้สติและคิดให้รอบคอบบนพื้นฐานของความถูกต้อง เหนื่อยและลำบากในวันนี้จะทำให้สบายในวันข้างหน้า

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้”
 คุณสุกิตต์ ได้กล่าวว่า มีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้นจะต้องมีผู้ใต้บังคับบัญชามากขึ้น ดังนั้นจำเป็นต้องควบคุมอารมณ์และจิตใจให้ดีในการบริหารคนและงานต่าง ๆ หากควบคุมอารมณ์และจิตใจไม่ดีก็จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เชื่อฟังและอาจจะมีการต่อต้านขึ้นมาก็เป็นได้

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น ผมจะต้องพิจารณาก่อนว่ากิจกรรมที่ไม่จำเป็นนั้นมันสำคัญเพียงใด และถ้าทำแล้วมีผลกระทบกับงานและความก้าวหน้าอย่างไร เช่น ถ้าหากกิจกรรมนั้นเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวที่มันจำเป็นจริง ๆ แต่อาจจะมีผลกระทบกับงานไม่มากนักก็ต้องกระทำอยู่ แต่ถ้าหากกิจกรรมนั้น ๆ จำเป็นไม่มากและถ้ากระทำแล้วมีผลกระทบกับการทำงานก็ควรต้องยกเลิกไปและต้องมีเหตุผลในการอธิบายบุคคลอื่น ๆ ในกิจกรรมให้รับทราบต่อไป

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควร有什么หลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา ต้องมีการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาว่าจะศึกษาเรื่องใดและควรเน้นเรื่องนั้นเป็นหลัก ซึ่งอาจจะศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ทั่ว ๆ ไป หรือใน Internet ก็ได้

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ หลักง่าย ๆ ของบุคคลทั่ว ๆ ไป ก็คือการทำงานไม่ว่างานหนักหรืองานเบาแต่ต้องเป็นงานที่สุจริต รวมทั้งการประหยัดและใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น แต่ถ้าบุคคลที่อาจจะมีเงินทุนอยู่บ้างก็อาจจะไปลงทุนในสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ ซึ่งต้องพิจารณาให้รอบคอบในการลงทุนในแต่ละครั้งด้วย

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง ต้องเริ่มพัฒนาและให้ความรู้ประชาชนในการใช้สิทธิเลือกนักการเมืองโดยการพิจารณาหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนทุก ๆ คนที่มีการเลือกข้างและแบ่งแยกอย่างชัดเจน จึงทำให้การเมืองการปกครองตอนนี้มีปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้น เพราะประชาชนจะเลือกและเข้าข้างฝ่ายที่ตัวเองชอบซึ่งประชาชนเหล่านี้อาจจะได้รับข้อมูลหรือการชักชวนที่ไม่ถูกต้องก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นนักการเมืองที่มีเสียงข้างมากหรือมีประชาชนสนับสนุนก็จะได้คะแนนเสียงไปและอาจจะมีอาการชักงูและขึ้นไปในทางที่ไม่ถูกต้องก็เป็นได้

ง. การพัฒนาสังคม การพัฒนาสังคมก็เช่นกันต้องเริ่มจากพัฒนาให้ความรู้ที่ถูกต้องกับประชาชนทุก ๆ คน โดยการให้ทุก ๆ คนร่วมมือช่วยเหลือกัน ซึ่งสังคมจะดีขึ้นก็ต้องอยู่ที่ประชาชนทุกคนร่วมมือกัน เพราะถ้าหากมีคนใดคนหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้าน สังคมนั้นก็จะไม่สามารถดีขึ้นมาได้

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ เป็นอีกเรื่องที่จะต้องให้ประชาชนทุกคนร่วมมือกัน ด้วยการให้ความรู้ที่ถูกต้องและอธิบายถึงข้อดีและข้อเสียที่อาจจะเกิดขึ้นหากเราไม่ช่วยกันดูแล ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติใดก็ตามหากไม่ช่วยกันดูแลก็จะทำให้สภาพแวดล้อมหรือธรรมชาตินั้น ๆ เสียหาย หรือถ้าไม่มีการจัดการและดูแลก็อย่าไปทำลายหรือเปลี่ยนแปลงให้เสียหายก็เพียงพอ

๔.๕.๒.๘ อัครเจตต์ สีนฤกษ์

สัมภาษณ์ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการแผนกคลังสินค้า บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) การศึกษาวิเคราะห์ผลของหลักสูตรต่อคุณภาพชีวิตคุณผู้ให้สัมภาษณ์ :
กรณีศึกษาบุคลากรของ บริษัท เบทเตอร์ เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด (มีสทิน)

๑) ท่านคิดว่าความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิดจากปัจจัยใด ส่วนตัวของผมมันที่ผ่านมาการทำงานก็ตรงไปตรงมา มองที่วัตถุประสงค์หรือภาพรวมขององค์กรเป็นหลัก และจงแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในวันนี้หรือปัจจุบันให้เรียบร้อยเพื่อวันหน้าจะได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ รวมทั้งหามาตรการป้องกันอย่างรัดกุม

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน คุณอัครเจตต์ ได้กล่าวว่า สำหรับผมที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ผมจะมีแนวคิดข้อต่างๆ ดังที่ว่านี้โดยตนเองไม่ชอบอะไร แพ้อะไร เป็นโรคเป็นภัยจากอะไร ให้หลีกเลี่ยง ส่วนต่อไปอะไรก็ตามที่จะทำให้สมองปลอดโปร่งควรจะทำ เช่น ทานข้าวเช้า หายใจสม่ำเสมอ สำหรับอีกข้อหนึ่งของผมก็คือน่าที่จะเป็นการออกกำลังกายตามความเหมาะสมของร่างกาย ให้ไม่น้อยจนเกินไป หรือหักโหมเกินไป

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว สำหรับผมแล้วมันก็จะดำเนินชีวิตมีดังนี้โดยที่จะสามารถแยกชัดเจนออกได้ดังนี้คือ ก็จะมีการ รู้จักการเสียสละ ทั้งกาย วาจา ใจ และเงินทอง ทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งสิ่งนั้นๆ อันจะเป็นหลักพื้นฐานการสร้างความมั่นคง ปลอดภัย ให้ครอบครัว โดยสิ่งสำคัญคือทุกคนต้องรู้จักหน้าที่โดยการทำหน้าที่ของตนเองต้องเข้าใจ และปฏิบัติให้ได้อย่างดี

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์หรือทุกข์ทางใจของท่าน ผมจะมีการรำลึก ไว้เสมอว่า ปัญหาทุกอย่างมีหนทางแก้ไข เปิดใจให้กว้าง ค่อยๆ คิดจะเกิดสติ และการที่จะมีสุขนั้นอย่าสุขมาก

ค่อยๆสุข ให้สุขยาวนาน และการมีทุกข์ก็เช่นเดียวกันอย่าทุกข์มาก ค่อยๆทุกข์ และเมื่อเวลาผ่านไปนานไปทุกข์ก็จางหายไป สำหรับความทุกข์ของเราที่มีมานั้นจะเห็นว่า คนอื่นหรือคนส่วนใหญ่ก็จะมองว่าไม่ทุกข์ โดยทุกข์ของเขา เราก็จะมองว่าเราไม่ทุกข์ ทุกข์ไม่มีอยู่จริง เกิดขึ้นเองเพราะใจเราคิดทั้งสิ้น

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่านคืออะไร คุณอัครเจตต์ ได้มีกล่าวคำหนึ่งขึ้นมาว่า “ไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้” ซึ่งในการแจกแจงความหมายเข้าไปนั้นก็เห็นว่าจะมีแค่ปัจจัยเพียงบางอย่างอาจต้องการทรัพยากร และกาลเวลาเท่านั้น และในส่วนของความรู้ทุกอย่างที่มีมาก็จะเป็นอะไรที่ว่าดังนี้ “รู้ไว้ใช้ว่าก็จะมีประโยชน์กับเราทั้งสิ้น” และส่วนสุดท้ายนี้ก็จะเกี่ยวกับการจัดการต่างๆ โดยมีการวางแผนที่ดี และรัดกุม ทำให้เกิดประสิทธิภาพงานสูงสุด

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า“ยิ่งอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตให้ได้” เห็นด้วยอย่างยิ่ง ควบคุมจิต บังคับใจ ร่างกายของตนให้ทำในสิ่งที่ต้องทำ บังคับอารมณ์ให้ควบคุมทั้งตนเองและสิ่งรอบข้างได้ การควบคุมดังกล่าวไม่ง่ายแต่ไม่ยาก ต้องฝึกฝนความคิด อารมณ์ ควบคุมกันไป

๗) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น โดดเด่นเป็นคำ ที่วัดเป็นปริมาณไม่แน่ชัด ความหมายไม่แน่นอน แต่การได้มาต้องดำรงตนให้อยู่ในงาน และเกี่ยวกับงานเท่านั้น เช่น เข้าตื่นมาวิ่ง และออกไปทำงาน กลับบ้านอ่านหนังสือ เสาร์-อาทิตย์ไปอบรม สัมมนา ชีวิตแบบนี้โดดเด่นแน่แท้

๘) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควรมีหลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/การศึกษา สิ่งที่เราชอบ อยากรู้ อย่าละเลยที่จะต้องหาข้อมูลมาอ่าน มาฟัง ในทุกๆสื่อ หรือถ้าแม้มีเงินทุน มีเวลา มีโอกาส ก็ให้ศึกษาการเรียนในด้านนั้นๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งปริญญา diploma หรือ certificate

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ รับทราบข่าวสารความเป็นไปของเศรษฐกิจ สิ่งใดที่จะกระทบ หรือ อำนวนระยะไหนให้เราได้ สร้างความแปลกใหม่ หรือทำธุรกิจเราให้ได้ในระดับมหภาค เสาะหาหนทางที่จะพาธุรกิจเราไปสู่จุดหมาย

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง รู้จักหน้าที่พลเมืองที่ดี รับฟังข่าวสารบ้านเมือง สนับสนุนประชาธิปไตยที่แท้จริง และไม่เสพสื่อจนมัวเมา

ง. การพัฒนาสังคม รู้จักทำอะไรให้สังคม เริ่มจาก ครอบครัว ที่ทำงาน หมู่บ้าน จนไปถึงระดับประเทศ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ

จ. การจัดการสิ่งแวดล้อม/ธรรมชาติ ทำตนเองให้มีวินัย และรณรงค์ให้คนรอบข้างมีวินัยในการจัดการสิ่งแวดล้อม เริ่มจากบ้าน ถนน ที่ทำงาน และสถานที่ๆเราไป ต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม

๔.๕.๒.๙ คุณอิสรา ห่วงกระโทก

สัมภาษณ์ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไป เพศชาย ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการแผนกวิศวกรรมระบบข้อมูลเทคนิค บริษัท เบทเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตอนที่ ๒) คุณภาพชีวิตกับการประยุกต์ใช้หลักธุดังค์

๑) ท่านคิดว่าความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงานของท่านเกิด

จากปัจจัยใด ปัจจัยแรกเกิดจากความตั้งใจในการทำงานก็จะเจริญก้าวหน้าขึ้น และ ชื่อสัตย์สุจริตดูคนที่ไม่คดโกงและสิ่งเหล่านี้การทำความดีก็จะกลับมาสะท้อนก็จะตอบสนองเราเองในวันหน้าโดยตัวผมเองได้ยึดถือสิ่งนี้มาโดยตลอด ซึ่งส่วนสุดท้ายก็จะเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมทางด้านบุคคลรอบข้างซึ่งผมก็ถือเป็นสิ่งหนึ่งที่จะผลักดันเราให้สู่สิ่งที่ดีประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานด้วย เช่นกันดังนั้นสิ่งรอบข้างต้องดีด้วย ถ้าบุคคลรอบข้างไม่ดีและตัวเรามีการวางตัวหรือปฏิบัติตนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยขาดการระมัดระวังตัวหรือมีหลักในการอยู่ร่วมการเข้าสังคมกับคนส่วนใหญ่ให้เป็นปกติของเรามีพยายามทำตัวให้เป็นที่รักหลีกเลี่ยงการทอนิสัยที่ผู้อื่นรังเกียจก็จะพยายามไม่ทำในสิ่งนั้นๆ เพราะเมื่อใดก็ตามท่านเหล่านั้นเกิดอคติต่อเราแล้วการทำงานให้เจริญก้าวหน้าโดยตามลำพังหรือคนส่วนมากไม่ให้ความเห็นด้วยก็น่าที่จะยากที่จะเจริญก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

๒) แนวคิดสำคัญในการดูแลสุขภาพกายของท่าน คุณอิสรา ได้ให้ความสำคัญ

กับเรื่องของการพักผ่อนอย่างเพียงพอเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะมีวินัยที่เข้มงวด เพราะท่านถือว่าการทำงานเราทำเต็มที่แล้วการพักผ่อนก็คือผลพวงที่ต้องมีการให้ความใส่ใจเป็นกรณีพิเศษ โดยเฉพาะการพักผ่อนที่เพียงพอจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานอย่างดีย่อมทำให้สมองโปร่งและส่งผลไปยังสุขภาพกาย ดังนั้นเรื่องการที่มีสุขภาพ จิตใจที่ดีก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งอย่างใหญ่หลวง ซึ่งผมจะสามารถทำงานหรือมีความคิดที่ดีต่อการทำงานในทุกวันและปัญหาที่มีมาก็สามารถได้รับการแก้ไขได้โดยง่ายและมีวิธีที่จัดการอย่างไม่น่าเบื่อจนเกินไปในแต่ละเรื่องราว และการวางพักงานและสิ่งที่ต้องทำไว้ในที่ทำงานมีการจัดสรรเวลาได้อย่างถูกต้อง กรณีเหตุการณ์ปกติและถ้างานด่วนติดพันต่อเนื่องก็จะจัดการในที่ทำงานให้แล้วเสร็จ โดยจะไม่มีการนำงานกลับไปทำที่บ้านโดยเด็ดขาด ก็หยุดพักงานมาทำการผ่อนคลายความเครียดกับครอบครัวที่บ้านโดยจะสละทิ้งงานทั้งหมดไว้ในที่ทำงาน และสิ่งหนึ่งที่ผมพยายามปฏิเสธสิ่งนี้นานมากแล้วก็คือบู้หรืแต่ก็ทำได้ยากอยู่เหมือนกันเวลาเข้าสังคม ซึ่งสิ่งนี้จะทำให้สมองผมปลอดโปร่งได้ยาก สุดท้ายผมก็ได้มีการตั้งมโนปณิธานและสัญญากับตนเองอย่างมีความพยายามอดทนอดกลั้นอย่างดีที่สุด โดยพยายามคิดถึงครอบครัวและก็ได้ทำตนเองให้ปลอดภัยที่สุด เนื่องจากว่าผมก็มีลูกที่ยังอยู่ในความรับผิดชอบ ชอบซึ่งกว่าที่ลูกผมจะโตจนรับผิดชอบตนเองได้ก็น่าที่จะอีกหลายปีนั้ ผมจึงต้องตั้งใจเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อลูกและ

ครอบครัวอันเป็นที่รัก ว่าจะต้องไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งเสพติดบุหรี่สุรา อันเป็นผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย ดังที่ได้ปฏิบัติตน อยู่ในเวลานี้ เป็นต้น

๓) หลักในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ผมให้ความสำคัญอันดับแรกและค่อนข้างจะสูงเพราะว่าเรื่องของครอบครัวเป็นหลักและจะยึดหลักของการมีศีลธรรมในการอยู่ร่วมกันผมจะให้เวลากับครอบครัวอย่างเต็มที่ ช่วงเวลาของการทำงาน ผมจะไม่ได้ไม่ได้เจอพวกเขาผมก็จะใช้ชีวิตกับการทำงานอย่างเดียว โดยครอบครัวผมภรรยาและ ลูก รวมไปถึงพ่อและแม่ เนื่องจากกลับบ้านจะคุยกันใช้เวลาส่วนมากให้กับพวกท่านอย่างมีความสุข เมื่อเลิกงานจะให้ครอบครัวเต็มที่เพราะเวลาทำงานไม่ได้เจอกันเลยทั้ง มีศีล ให้ความสำคัญกับครอบครัวอย่างยิ่ง ซึ่งสิ่งที่ผมทำอยู่ในทุกวันนี้ก็จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับทุกคนภายในครอบครัว และสิ่งสุดท้ายก็จะเป็นที่ปรึกษารับฟังและคุยกันทุกเรื่องกับทุกคนในครอบครัวถือเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่การมีเติมเต็มความสุขให้กันสิ่งนี้ก็จะทำให้ครอบครัวมีความสุข

๔) วิธีจัดการกับความทุกข์ หรือทุกข์ทางใจของท่าน ผมมีกระบวนการการจัดการความสุขคือผมมองว่าความสุขคืออยากได้อะไรก็ต้องการที่เป็นกิเลสถ้ามันมากเกินไปก็เป็นเหมือนการมาสนองตัณหาของเรามากกว่าต้องหาวิธีควบคุม ดูสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราเป็นสิ่งสำคัญส่วนใหญ่มองบางครั้งรับสิ่งต่างๆเหล่านี้หรือไม่ ถ้าหากปัจจัยสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราบางอย่างไม่เอื้ออำนวยก็อาจจะทำให้ทุกข์ได้อยู่เหมือนกัน ดังนั้นความสุขที่ผมให้คำนิยามจำกัดความส่วนตัวของผมเองนี่คือ ความสุขหรือความทุกข์ก็จะมีพิจารณาจากสภาวะแวดล้อมและจิตใจของตัวเองเป็นหลัก ถ้าเรามีกระบวนการจัดสรรให้พอดีผมก็มองว่าไม่น่าที่เป็นเหตุให้จิตใจเศร้าโศกแต่อย่างใดสามารถทำให้ใจเบิกบานชะงัดเข้าไป ยิ่งด้วยแล้วถ้าเรามีการจัดการบริหารให้พอเพียงพอปริมาณต่อความต้องการของเราไม่มากเกินไปไม่น้อยจนเกินไป ดังนี้ เป็นต้น

๕) คติธรรมประจำใจในท่านคืออะไรแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการของท่านคืออะไร คติธรรมของผมเลยสิ่งหนึ่งก็คือไม่คดโกงถือเป็นอันดับแรกเลยก็ว่าได้ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคนรอบด้านที่ผมดำเนินชีวิตอยู่ก็คือความมีเมตตาและพร้อมที่จะช่วยเหลือและจากนั้นอย่างสุดท้ายก็คือจะมีความอดทนเป็นนิสัยและความขยันควบคู่กันไป กล่าวโดยรวมก็คือจะต้องใช้แนวคิดทั้งหมดรวมๆกันเข้ามานั่นเอง โดยจะต้องจัดลำดับการใช้ให้เหมาะสม เป็นต้น

๖) ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ยังอยู่ในตำแหน่งสูง ยิ่งจำเป็นต้องควบคุมจิตใจให้ได้” โดยในความเป็นจริงแล้วสิ่งนี้มันเป็น สิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้ผู้นำในแต่ละ โดยเฉพาะท่านผู้นำแต่ละท่านนั้นก็มีความ การเป็นผู้นำแตกต่างกัน เนื่องจากว่าความสำคัญแต่ละท่านนั้นก็จะมีไม่เท่ากัน โดยถ้าผู้บริหารท่านใดนั้น ถ้ายังมีสติมากนั้นก็ยังสามารถควบคุมสติให้ดีได้โดยง่าย จึงพอที่จะกล่าวได้ว่า ถ้าท่านใดก็ตาม ถ้าท่านผู้นำท่านใดก็ตามที่มีสติเป็นพื้นฐานมาก่อนแล้วในเวลาต่อมา การจัดการที่ดีก็

จะตามมาเป็นต้น ดังที่จะยกตัวอย่างเช่นการควบคุมอารมณ์โมโห เป็นต้น เราก็จะมีการควบคุมตนเองได้

๓) ท่านมีทัศนคติต่อคำว่ายิ่งอยากก้าวหน้าที่มีหน้าที่โดดเด่นต้องจำกัดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น คำว่าโดดเด่นก็คือการทำอะไรให้ดีขึ้น โดยส่วนผมเองแล้วก็จะไม่ได้อะไรออกไปนักเนื่องจากว่าที่มีอยู่มันดีอยู่แล้ว โดยทำการพัฒนาสิ่งที่มีอยู่เดิมอย่างไรให้ดีกว่าเก่ามากกว่าที่จะไปตัดตั้งนั้นเป็นต้น โดยจะยังยึดแนวเดิมอยู่อยู่แนวเดิมของเราเป็นอย่างไรรจะพัฒนาให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไรที่จะไปตัดในสิ่งนั้นๆออกไปมากกว่า

๔) หากจะพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้ให้ยอดเยี่ยม ควรมีหลักการอย่างไร

ก. การเรียนรู้/ศึกษา ผมเป็นพัฒนาความรู้ต้องเรียนรู้ศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมมาตลอดเวลาทั้ง ศึกษา หาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ความรู้เพิ่มเติมให้มีความรู้ทั้งสิ้นแทบทั้งนั้น การทำอะไรก็ตามต้องมีความรู้เป็นตัวนำในทุกอย่าง

ข. การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านนี้ผมอาจจะมองไม่ขาดก็คือการสร้างฐานะในทางเศรษฐกิจ การพัฒนาในมุมมองของความเป็นเจ้าของ

ค. การพัฒนาการเมืองการปกครอง ทุกวันนี้ก็จะแย่งเรื่องการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจเมื่อความคิดเห็นไม่ตรงกันเกิดการไม่ ถ้อยยอมกันไม่ฟังกันผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัวทุกคนไม่รู้จักพอ ลดให้ทุกคนเกิดความพอดี ปลุกฝังให้แนวคิดให้มองไปข้างหน้าว่าทำเพื่ออนาคตประเทศชาติ ถ้ามองฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้นทั้งสิ้น

ง. การพัฒนาสังคม การพัฒนาให้ทุกท่านมองถึงสังคมส่วนรวมของสังคมกันมากกว่ามองเรื่องส่วนตัว ดังเช่นในส่วนตัวผมก็จะมองในเรื่องความรู้การพัฒนาในด้านการเรียนซะเป็นส่วนใหญ่

จ. การจัดการสภาพแวดล้อม/ธรรมชาติ ผมมองดูว่าคนเราขาดความรับผิดชอบที่จะดูแลเรื่องของธรรมชาติอย่างมากการที่จะเข้าสู่เรื่องการมาดูแลธรรมชาตินั้นขาดการปลุกฝังก็ว่าจะมีการปลุกฝังให้ ประชาชนมีความรักในธรรมชาติที่เป็นอยู่รอบตัวเราและให้เพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดความรับผิดชอบในการดูแลธรรมชาติอย่างจริงจังก็ว่าจะมีกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาตินี้ขึ้นมาเป็นต้น